

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 06/2005

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 21.12.2005. године

**НАСТАВЉЕНО 21.12.2005. ГОДИНЕ
У 9,30 ЧАСОВА**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесмо сви ту.

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу, да су приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Богдан Станковић,
- пуномоћници оштећених адв. Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић,
- **Оптужени Медић Слободан и његов бранлац адвокат Перковић Мирослав и Травица Бранислав.**
- **Оптужени Петрашевић Пера и његов бранилац адв. Левајац Зоран,**
- **Оптужени Медић Александар и његов бранилац адвокат Фајфрић Жељко,**
- **Оптужени Вуков Александар, његов бранилац адвокат Левајац Зоран и**
- **оптужени Медић Бранислав и његов бранилац адвокат Јеврић Зоран.**

Добро, сви смо присутни. Имамо услове да наставимо поступак, јел тако? Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес настави.

За данас смо оставили да још испитамо опт. Медић Слободана, пошто је такав био предлог браниоца. Изволите.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Председнице већа, ја бих Вас молио да као председница већа у овом поступку одмах на почетку скренете пажњу средствима јавних информисања појединим да су дужни да о извештавању о овом предмету се придржавају начела садржаног у тачки, у члану 3. Законика о кривичном поступку, дакле да крајње објективно информишу јавност о ономе што овде чују и сазнају. Наиме, на телевизији «Б92» јуче су тенденциозно приказани одломци из овог предметног снимка, затим из контекста одбране мог браћеника произилази да је он малтене признао исказ у делу којем је дао за сниматеља како је рекао, «убио бих га као зеца» истргнуте из једног сасвим контекста, ја ћу Вас молити да питате мог браћеника у којем контексту је он мислио када је рекао ту реченицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми смо то чули овде сви како је ишао, мислим цео тај део одбране тако да нама је то познато.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ми јесмо сви чули, знате али у јавности се преноси нешто сасвим друго, нажалост «Б92» тако приказао док је рецимо «БК» врло коректно и објективно приказао оно што се дешавало у судници. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што се тиче средстава јавног информисања ја мислим да би то требало да се подразумева свакако и то је нека новинарска етика, као и што ми имамо у своме послу, као и што лекари имају у своме. Значи, апсолутно се треба преносити оно што се чује без, наравно, истргнутог неког текста из садржаја и да наравно све што се преноси буде колико је то највише могуће објективно у оквиру одбране или оквиру било ког доказа.

Ја мислим да би заиста то требало да се подразумева и да не требамо посебно наглашавати, али ево и овај пут ја на неки начин скрећем пажњу да заиста све што се овде, пошто је суђење јавно, наравно свако може да буде присутан, али да се преноси управо онако како је то и речено на самом главном претресу. Ето то би било то.

Добро, ја ћу замолити да се остали оптужени удаље из суднице само да остане прво-оптужени Медић Слободан како би наставили за његовом одбраном па ћемо после тога прозивати једног по једног.

Такође ћу замолити опт.Медић Слободана да приступи да би наставили са његовом одбраном.

Констатује се да су оптужени удаљени из суднице сем оптуженог Медић Слободана.

Наставак саслушања опт. МЕДИЋ СЛОБОДАНА

Добар дан. Како сте данас што се тиче здравственог стања и остало? Јесте ли спремни и способни да дате одбрану да наставимо са Вашом одбраном?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Добро сам, као и јуче. Одлично. Јесте јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто знате и сами како смо завршили, стало је још да колега Левајац Вам поставља питање и евентуално уколико буде и даље питања, због тога смо прекинули па бих ја сада замолила колегу да наставимо са питањима. Изволите.

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: (бранилац друго-оптуженог Петрашевић Пера и четврто-оптуженог Вуков Александра. Председнице већа ја ћу Вашим посредством постављати питање као што то и налаже закон, сем евентуално Ваше дозволе на другачији начин. Дакле, ја бих молио прво-оптуженог да одговори на питање: Да ли је јединица којом је он командовао имала војну пошту и да ли се евентуално сећа броја те војне поште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите молим вас одговорите?

ОПТУ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Војну пошту је имала али војне поште се ја не могу сад у потпуности сетити, али имала је војну пошту.

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: С тим у вези да ли је документација која је стизала а која је била везана за активности јединице којом је он командовао, дакле, да ли су писмена стизала посредством те војне, такве војне поште. Дакле, посредством броја војне поште који је постојао.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Овако бих Вас ја питала да ли се уопште некаква писмена или било какве пошиљке стизале на војну пошту коју сте имали званично.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Одређено.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Шта би то било отприлике, шта је могло долазити то преко војне поште?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па, те уопштене ствари које се тичу кад је подигнут ниво мобилизације, односно кад је проглашено ратно стање на територији Републике Српске Крајине, које је било више, онда у склопу активности које су радиле друге јединице, аутоматски, ми као интерно обезбеђење Нафтне индустрије прелазимо у ратну јединицу, као и сви нормално војни обвезници који су живели на том простору итд., значи, све у смислу тога је стизало на ту војну пошту која је.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА. Пошто је, ја бих се само надовезала на Ваше питање, обзиром да се ради о таквим условима, значи ратним условима?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је таква врста, да кажем, комуникације била поверљива и да ли је било могућности да се у међувремену нешто деси са таквим пошиљкама, да ли је то било тако сигурно да је могло долазити на војну пошту.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па, био је човек који је водио рачуна о томе.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Јер знате рекли сте ми да су и радио везе које су успостављане између вас на терену и између команде често ометане?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, не, не то говоримо само о ситуацији кад смо на територији Републике Српске Крајине, односно у Ђелетовцу.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Значи док сте у Ђелетовцима?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, али не говоримо кад смо теренски организовани о томе не говоримо.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА. Значи пошиљка?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Тад писмена наређења нисмо поштовали.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Управно то. Како можемо закључити стизало је на војну само ту док се налазите ту у бази на Ђелетовцима, јел тако, сва остала врста комуницирања и пошиљака на који начин су долазили до вас?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па мислим да нису ни постојали. У великој већини случајева није ни постојало.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: А остала врста неких договора, преговора, наређења јел то ишло усмено или је ишло радио везом, или евентуално?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН. Усмено.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Углавном усмено? Добро. Па претпостављам.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Зависи од ситуације, односно зависи од околности зависи, од услова, зависи од времена итд.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Да ли онда можемо претпоставити да је ту било доста тих врста неких пошиљака који су долазили или не?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Не? Јел то било ипак овако више екстремно, можда понекад или, или неке опште ствари, шта је могло долазити, мислим тако званичним путем и што је могло трпети тај временски период, колико траје?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Званично је могло да дође само са нивоу корпуса односно, са нивоа министарства, званично и то кад треба да се, опет вам кажем кад је проглашено ратно стање, односно кад је ванредна ситуација у комплетном том делу државе који је тад настао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су на тај начин тад могле долазити поверљиве пошиљке, или оно знате строго пов. како то обично бива у војсци?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па, на стакој војничкој обичној пошти пише «строго пов».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, како Ви кажете произилази да су могле долазити и на војну пошту и такве врсте поште?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Али само у ситуацији када смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи док сте лоцирани ту? Добро изволите.

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Да ли је јединица којом је прво-оптужени командовао могла да на плану војничког ангажовања предузима било какве активности а да те активности нису биле биле координиране са надлежним командама. Дакле, у конкретном случају када су били на терену Републике Српске Крајине, дакле, са надлежном командом војске Републике Српске Крајине а кад су на територији Републике Српске са командом Војске Републике Српске. Дакле, да ли су могли да предузимају неке ективности потпуно самостално жаргоном речено као слободни стрелци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, да ли сте Ви имали ту самосталност да предузимате било које акције и ко је могао да нареди предузимање? Претпостављам да из тога произилази питање таквих акција без наредбе од неке више команде?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не ништа се није радило самоиницијативно, односно иако се нешто радило то су били спорадични појединачни случајеви, али у глобалу кад се ради, ради се координирано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас само нешто питам Ви сте нам јуче рекли када сам Вас ја питала да ли се могло нешто десити без Вашег наређења? Значи Ви сте рекли да је могло?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Зависно од ситуације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, сада нам кажете да није могло чак да се деси без координације сада да кажем са неке више инстанце, па то нам мало овако није баш усклађено?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па госпођо, зависно од ситуације, опет Вам кажем. Не може команда да буде у одељењу, воду, у чети у батаљону, у бригади. Разумете, не може 24 сата официр да буде присутан са војником. Разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да али Ви сте сад рекли?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Саслушајте ме молим Вас да разлучим тај појам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Једно се договорити и тако се ради, наређење не постоји. Значи наређење не постоји, наређење се прати и наређење се прослеђује у оном контексту у којем се договори са дистанце команде, а појединачних случајева, односно, самоиницијативе постоји. Разумете, значи то су понаособне ствари које не могу да се контролишу. Разумете. То сам хтео да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али мислим да адвокат мисли да Вас пита у смислу званичних наредби које долазе и званичних одлука, значи, одлуке које су на вишем нивоу? Да ли су појединачни случајеви да ли ће војник отићи до не знам неког другог места или нешто слично, него те званичне одлуке да ли сте Ви могли доносити, Ви као командант и комплетно Ваша јединица или сте их могли само извршавати, да су долазиле од вишег нивоа?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Само смо их могли извршавали. Ако је то рад на терену, он мора да буде усаглашен, односно мора да буде хармонизиран, мора да буде

јединствен кад се прича о акцији, односно кад се прича о нечемо што је супротно непријатељу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било ситуације, с обзиром на карактеристичност момента, да сте Ви сами доносили одлуку? Значи, ако нисте добили одређену наредбу са више инстанце да је таква ситуација била да се морало брзо реаговати, да се морало евентуално померати или нешто слично радити? Да ли сте у таквим ситуацијама Ви могли доносити самосталну одлуку?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: То је само по процени на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У зависности од процене?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: У зависности од процене, дабоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, имали сте ту самосталност да ако сте сматрали да је нешто опасно, или да треба хитно реаговати?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да је угрожена територија, односно да је угрожена безбедност људи. Само тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо Вас то питам, у таквим ситуацијама сте могли?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, у таквим ситуацијама, само тако.

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Прво-оптужени ме је разумео и Ви. Сасвим је одговор који је био очекиван. У том смислу још једно само питање у овом делу. Да ли прво-оптужени зна да је, дакле, јединица којом је он командовао пре официјалног назива «Шкорпиони» имала назив одред «Боца»? Да ли је то тачно и ако је тачно онда бих имао неколико питања с тим у вези.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Ваша јединица, значи док је претпостављам радила у мирнодопским условима, док је значи обезбеђивала Нафтну индустрију имала неки назив било какав?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не тај назив «одред», то је ишло паралелно са «шкорпионима» или бројно стање је било на нивоа одреда. Разумете тако да је или одред или су били «шкорпиони». Значи то је једна те иста ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То значи да у исто време паралелно су егзистирала два назива, један је био одред «Боца», а други је био «Шкорпиони».

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да два назива за исту ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај назив одред «Боца» егзистирао сво време док постоје «Шкорпиони» или само у почетку.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па није могао да егзистира госпођо судија кад је он произашао из 15-так људи, значи кад је достигао неки ниво одреда тад је добио тај епитет, односно «Шкорпиони».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да је он претходио формирању «Шкорпиона» и називу «Шкорпиони».

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, него у исто време је био и одред «Боца» и «Шкорпиони» у исто време. То је једна те иста ствар. Мислим једно те исто. Један те исти назив. Да

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два назива за исту ствар? То хоћете рећи и оба су егзистирала све време као таква.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Кад је почело да егзистира по бројном стању тад је.

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Дакле, да ли је бројно стање опредељивало тај назив?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па бројно стање је мерило коефицијенту људства односно, већине одреда, јачине одреда, у тој мери је и добио тај назив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро само да Вас питам онда мало да то објаснимо до ког бројног стања је то одред, а када иде јединица? До ког бројног стања, ако кажете да је везано за бројно стање?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па госпођо, у војсци имају одељења, водови, чете, батаљони, одреди итд., итд. Разумете. И кад дође не знам чета до 120 људи, батаљон 300 људи, одред 450 људи. Кад дође до једног одређеног нивоа он добије епитет тако и тако се води кад дође до проглашења ратног стања тако се води, као такво и онда добије епитет тог назива. То само диктира бројно стање. То не диктира ништа друго. Разумете. Могао је да буде и вод «Боца» и одељење «Боца» и војник «Боца».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је адвокат питао за одред под тим именом? Зато вас питам.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да то је то. Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Хвала. Занима ме ко је дао назив одред «Боца».

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја сам дао. Ја, односно тако се водила јединица.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Зашто сте му дали баш такав назив, ваш надимак јесте «Боца» то смо чули?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па не знам. Можда што сам ја водио те људе вероватно су и ти људи и та околина и тај народ који је био тамо вероватно је овај, имало то своје зашто.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Хвала. Будући на чињеницу да је одређена знања из таквих активности прво-оптужени показао, мене интересује став, дакле, сада прво-оптуженог да ли би могао да одговори да ли је према свему овоме што је он заправо рекао у свом јучерашњем казивању а и у данашњем, одговорено на ова питања, да нам евентуално да свој став, да ли су «Шкорпиони» били војна или паравојна формација и друго питање одмах да ли уопште може он лично да дефинише шта би то била паравојна формација и да ли уопште зна да је било ко је и када дефинисао шта је то паравојна формација.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ја се извињавам стварно председнице већа ово нису питања ово су констатације. Прво нека уважени колега дефинише шта је војна и паравојна, па да мој браћеник може да одговори. Прво да он дефинише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па хтела сам ја управо то да кажем.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: У реду председница ће то формулисати. Нема разлога за нервозу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто смо о статусу ове јединице чули доста шта се дешавало, како се формирао од кога, ко га је финансирао и слично? Претпостављам да је суштина његовог питања да ли је та јединица била у оквиру званичне војске Републике Српске Крајине, да ли је била званично постављена од њих да ли је она директно координирала са командом или је то нека јединица која се самостално формирала без звања и везе са Војиславом, ја претпостављам да би то било суштина питања?

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: То имајући у виду, ја врло прецизно постављам питање имајући у виду управо садржај оптужног акта и идем редом, дакле тезу по тезу оптужног акта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да знамо ми, зашто сте Ви то, то није спорно. Изволите.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па, за мене паравојна формација значи једна скупина неорганизоване, неартикулиране масе или групе људи који егзистирају на темељима не мафије него хорде који не могу да се контролишу. Значи подржавају их само они

који имају користи од њих. Пошто ја нисам регрутовао марсовце, ми смо регрутовали људе из народа, значи оне обичне људе, ми смо имали координацију са свим структурама војне и цивилне власти тадашње Републике Српске Крајине која је настала каква је била творевина кад се распала бивша Југославија итд. то да вам не објашњавам то знате, тако да никад себе нисам сматрао парамаглом, паравојском, параполицијом итд. Јер као такав не бих опстао ни ја ни тај систем у ком смо ми функционисали. Сад епитет пара, војна то нека иде на душу онима који то казују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи по овом би закључили да Ви кажете да је то била јединица која се налазила регуларно у оквиру Војске Републике Српске Крајине и Ви сте нам јуче рекли да колико се ја сећам да су они вас и снабдевали овужјем, муницијом и осталим?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте од неког још добијали оружје муницију и све остало?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само искључиво од војске?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Само од Војске Републике Српске. Да. То је тад била легална војска која је била призната и која је настала, која је била организована.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А назив који је имала «Шкорпиони» је био само назив који једноставно да кажемо био у комуникацији пошто знамо у оквиру војске имају називе групе, јединица?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја сам се водио као Специјална јединица Војске Републике Српске Крајине на територији западне Славоније. Тако сам се водио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Сасвим коректан одговор. Сада мало другу тематику. Ја бих молио прво-опотуженог да одговори на основу чије одлуке је Вуков Александар постављен, како је он јуче рекао за заменика команданта и евентуално да каже када? Ја нећу да интерпретирам јер немам транскрипт утолико смо ми данас који постављамо питања прво-оптуженом хендикепирани у односу на колеге које су имале изјаве оптужених који су дали наравно исказ, али ако не желим да некоректно интерпретирам прво-оптужени је јуче ако се не вaram рекао да је Вуков Александар у јединицу дошао 1993. године и док није дошао Вук био је неко други а онда је Вук био заменик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, овако бих вам ја ово питање мало другачије поставила. Када смо причали о Вуков Александру Ви сте нам рекли да је он био командир извиђачког вода, јел тако и рекли сте да је био и Ваш заменик, чак пре тога да нисте имали заменика, али кад је он дошао да је то био, па да Вам поставимо питање у ком моменту он постаје командир извиђачког вода, а у ком моменту постаје Ваш заменик и ко га поставља на та места?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па Вуков Александар је један изузетно добар и прво племенит човек па онда са мојом интерпретацијом, ја не знам како је ко схватио, један врстан момак који је прошао све те дистанце у рату и имао је искуства одређена и кад један такав човек дође у празан простор не треба а да се не стави на неко место које није адекватно ситуацији за коју он може да одговори. И ја сам имао команду која је функционисала и пре његовог доласка пре свих ових момака који се овде спомињу ја сам радио од 1992.године тај посао. Значи, пре него што су они сви дошли и то је функционисало и без њих са другим људима, тако да ја не могу да облике, карактеристике или емоције уносим на начин како неке одговара. Ја

можда произвољно причам па то некога вређа као што је то његов клијент а ја имам дужно поштовање то је ипак био мој ратни друг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не само Вас питамо кад, ко га је поставио за командира?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Знам. Поставила га је команда на челу са мнош. Значи ја сам имао командире чета, командире одељења, командире водова. Он кад је дошао од Жељка он је дошао да се пријави да ради код мене. Био је прво као инструктор после је његове квалитете показао и на терену, показао је и практично и један врстан дечко и ми смо донели заједничку одлуку да га поставимо за заменика. Ништа ту није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И за командира или у исто време?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: И за командира и за заменика. Да

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У исто време постављен?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још да Вас питам. Остале врсте одлука, да ли сте такође доносили заједно са командом или Ви као командант?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Заједно, заједно сви смо се договарали, јер процена није никад ишла од једног човека, процена је нешто друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је било, сад нисмо имали те информације у вези команде? Колико је људи сачињавало Вашу команду?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па ја не знам 15-так 20 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су били борци, јел тако? Који су били?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: То су били људи који су водили тај одред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Који су водили? У склопу одреда су били командире одељења, командире водова, командире чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они су сачињавали команду заједно са вама?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па језгро команде је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми неко овде од оптужених лица који су са Вама да ли је неко био у тој команди?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико од њих није био?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не нико од њих није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је после Вуков Александар био у команди када је постао Ваш заменик?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да јесте био. Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, био је одмах после мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Изволите.

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Ја бих Вас молио још да се задржимо на овом питању. Дакле, нисмо добили одговор али, иначе, делимично је прво-оптужени нешто рекао о људским квалитетима Вуков Александра. Дакле, када временски одређено, када постаје командир вода извиђача, када постаје заменик командира чете како то прво, односно јединице како то прво-оптужени каже, дакле временски одређено, или је то било онда како сада каже истовремено, дакле временски?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја мислим 94 године кад сам ја ишао на, већ то у 12. месецу кад нисам био у Ђелетовцима кад сам један део војске повео да је већ он био тад постао и координирао и водио рачуна о нафтним пољима и био мој заменик већ тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете одредити који период 94. године?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја мислим да је друга половина 94. године. Тако. Мислим да је то тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи тамо од јуна месеца негде?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да да, мислим да је, врло брзо по доласку, непосредно по доласку он је исказао своје квалитете и афинитет према командовању и руковођењу и ја сам, пошто је био млад човек и видео перспективу итд. и онда сам га укључио у рад, тако да ту ништа није било спорно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао у исто време да је постао то је већ речено да не понављам то питање?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па ништа спорно није што се тиче тога, само не знам тачно време. Ја мислим да он зна време кад је то било ја не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, изволите.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: имао сам ја заменика и пре тога.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Дозвољавам могућност да првооптуженог нисам довољно добро схватио. Ми смо на терену војне јединице а одмах имамо колективно одлучивање у командном смислу. Дакле, питање гласи да ли је одлуке доносио командант, одлуке које се тичу редовног деловања јединице, што би бар према мом мишљењу, можда и није тако, било природно и логично или је то било неко самоуправно, колективно одлучивање у оквиру такве специјалне јединице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да сам то питање поставила управо сада. У оквиру Вашег предлога, ја сам га директно питала да ли је доносио он одлуке или је доносила команда? Значи заједно са њим? Он је рекао да је доносила команда?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Команда је доносила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заједнички су доносили одлуке?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, да, да. Причамо о деловању. О деловању причамо ако ме питате о деловању, онда да. Морате конкретно да ме питате, да дефинишете питање, не размам стварно питање, значи да ми дефинишете питање у правцу, у смислу да имам осећаја шта ме питате.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Ако ми дозволите да то примером покушамо. Да покушам да будем јасан. Чини ми се да јесам али добро. Могуће да нисам.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Дефинишите ми то.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Примера ради полазите, треба да се пође на терен, на територију Бихаћа и онда сазовете команду и питате хоћемо ли да идемо, нећемо да идемо, договарамо се или се не договарамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја колико сам схватила чекајте молим вас само мало, полако ћемо да рашчистимо. Такве озбиљне одлуке у смислу акције он је добио наредбу од вишег колко сам схватила и он је спроводи? А команда и он као командант се организује у смислу неких тренутних активности које се моментално доносе на терену? Ја сам тако схватила. Можда нисам добро.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Текуће, текуће, текуће.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Дакле, реализација онога што је генерално договорено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ако Ви треба да направите одређено кретање, или рецимо да идете на Кладушу, није битно где, ко о томе доноси одлуку, мада сте Ви то рекли, али још једном да рашчистимо?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па команде Војске тадашње Републике Српске Крајине, команда корпуса, министарство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви је спроводите? Ви о томе ништа не одлучујете? Ја сам тако исто разумела.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја могу да одбијем наређење и да будем кажњен у том смислу итд. Зна се какви су војнички закони, односно правила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда ће следеће питање претпостављам бити а које онда одлуке Ви доносите самостално без наредбе више команде?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Онда ја седнем са мојим командирима, односно наредницима и договарам и спроводим то у дело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О конкретизацији те одлуке?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Дабоме, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи у оквиру одлуке која Вам је таква као таква донета и саопштена, Ви уствари са Вашом командом конкретизујете начин кретања, јел тако у том смислу?

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Редом, ја бих молио да се наведу имена ако може, пошто је то командант, то је ипак ужи састав те јединице, и да ли можда зна имена ко сачињава ту команду?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: : Ја се извињавам председнице, када у ком периоду, говоримо о две три године, итд. не можемо говорити само о функцији које у команди на то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вас прво питам. Од ког момента постоји команда. Од момента када су организовани «Шкорпиони» или од момента када крећу акције или дејства у ком моменту се формира команда?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па госпођо од момента кад је почело да функционише Нафтна индустрија Крајине то је било 1992.године ја мислим пролеће. Са тих 15-так људи функционисао је неки интерни договор, разумете. Значи ти људи су носили оружје, постојала су возила, постојала је одговорност, постојала је организација. То је функционисало на начин како је функционисао један вод. То сам вам рекао. То значи ја сам тада био командир вода. Да ли ме разумете? Значи командир вода који је имао 14 – 15 људи који је радио са инпровизованим како се то каже агрегатом и неким чешљом и који је вадио 10-ак цистерни сирове нафте итд. Како су потребе те Нафтне индустрије расле, како су оне проширивале свој рад, односно делатност како су они капацитете повећавали тако смо ми спостојали чета. Из чете смо се претопили у батаљон с обзиром на територију коју смо покривали. Тако су и људи били распоређивани, а њихови радни задаци су били односно ратни задаци исто што и радни, јер тај човек који је водио смену он је могао да буде и командир, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, управо ја мислим да адвоката интересује од ког момента се формира та војна команда. Значи не команда у оквиру док сте ви у мирнодопским условима били? Двојна?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Оног момента кад војна команда функционише, оног момента кад се прогласи ратно стање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е да ли знате кад је то било?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не могу да се сетим сваке мобилизације, односно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не него кад се Ви фомирате значи у војној јединици, кад имате војну команду можете ли определити временски период? Не морате датум, наравно то и не очекујемо због протеча времена.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па 91. – 92. се завршио рат. Од 92. до 93. - 94. 93.године је било неки временски период да кажемо мира, условног мира. Али сам ја био на

простору где, не могу да вам сад ја дочарам како је то изгледало. Јер ми смо били на линији разграничења са Хрватима. разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, али кад се формира војна команда, та војна?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па ми смо стално били под оружјем, односно под пуцњавом, односно рањавани су ми били људи, гинули су итд. Значи то функционише, то постоји. Само постоји у облику вода односно чете и онда после тога батаљона итд. разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мисим да баш нисмо ту добро објашњење, да ли та команда која Ви кажете која је само била као војна команда, јер то иста она команда која је и у мирнодопским условима била формирана од тих 15 људи они остају потпуно исти и касније када прерасте у војне јединице.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зато Вас питамо када се формира војна команда? Само то врло је једноставно питање.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја мислим 1993.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, па то Вас питамо и ништа друго?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да 93. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: На онај део питања нисмо добили одговор, пошто је то ипак био ужи круг људи ко је био.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не могу да се сетим ја свих имена.

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Имена бар неких?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не могу, ја могу да се сетим имена командира чета и њихових заменика, е сад командири водова и оделења ја не могу да се сетим. Много је прошло људи. Ја да вам кажем да је прошло можда 2000-2500 људи за тих пет и по година колико сам ја радио доле, јер није то био захвалан посао. То је био специфичан посао и многи су хтели да се опробају али многи су и напустили тај посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо чули какав је био састав и ко је био у време дешавања на Јахорини. Ко је био командир прве чете, његов заменик, ко је био други? То је јуче рекао.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Ми смо чули, мислим да ли евентуално неко мимо тога говори о командиру, дакле, да ли значи када одлучују да се сви пошто је то колко сам разумео а Ви ме испрвите ако сам некоректно разумео то сачињава команду, дакле ајде да кажем пре неке значајније одлуке да не дефинишемо које јер не знамо које све активности има јединица па не можемо знати које све активности има јединица, да ли то значи да се сада, да се сви они састану па одлучују, или командант тада дели наређења?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам схватила из ове приче да се они састану и заједно одлучују. Тако сте Ви рекли. Сада Ви исправите нас да ли је тако, командир прве чете, његов заменик, друге чете, заменик, командир извиђачког вода, да се сви састанете и ставите, рецимо добили смо наредбу да се иде на Јахорину и Ви сада око тога одлучујете како ће се ићи, и Ви дајете наредбу ти ћеш ићи са својим водом, овде, ти ћеш са својом четом овде итд.? Е то нам сад објасните како се то одвијало у вашој јединици?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па ја кад дођем и кад се ми састанемо ми правимо процену. Правимо прво процену безбедносне ситуације која је тамо где смо ми и онда на темељу тога правимо план и програм одласка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи сви заједно?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Сви заједно. Дабоме. Да. Сви заједно.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли постоји, односно да ли је постојао у то време било какав документ писмен који је пратио те организационе форме а у смислу да је у тим писменима констатовано ко коју војну функцију врши у оквиру јединице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не овако ћемо да кажемо. Значи, да ли је била нека одлука на нивоу команде донета којом се поставља рецимо за командира прве чете Медић Драган, за његовог заменика Ракић Зоран? Да ли о томе има писмени траг?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: То је постојало и у команди корпуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте рекли извињавам се?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Кажем то је постојало и у команди корпуса та имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У команди корпуса?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: И у команди корпуса су та имена постојала. Значи Вуков Александар као капетан је постојао у команди корпуса. Именом и презименом и чином као капетан је постојао у команди корпуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви то достављали команди корпуса или неко други?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја сам достављао предлог а командант корпуса је то верификовао. Значи строго војничка правила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Сем у војном корпусу да ли постоји још негде такав документ или је то у оној, међу оним документима како смо јуче чули да су изгорела?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја не знам да ли је то неко сачувао у Вуковару, али не знам. Ја немам ни мој документ да сам потпуковник, не знам ни где је тај документ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, хвала.

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Да ли постоји документ било какав о томе да је Вуков Александар било командир вода извиђача и било какав документ о томе да је он заменик команданта?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Он је примао плату као заменик команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки званични докуменат да се он поставља за Вашег заменика или за командира?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја кажем госпођо да је постојало у команди корпуса и да је он словио за капетана и да тај документ је постојао у команди корпуса и да се он водио као такав, јер ја кад сам одлазио а остављао њега ја нисам могао да оставим безбедност на маргинама. Ја сам морао да оставим на некој врсти одговорности и онда на његовој процени ситуације. Значи он је могао самоиницијативно да решава проблеме, односно да разрешава проблеме, евентуално да уради оно што је тад у датом моменту његова процена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је он то некад и урадио?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: То ја не знам госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате да ли је некад то урадио?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Опет Вам кажем у зависности од ситуације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само да ли Ви имате сазнање да је он неку ситуацију самостално решио када Ви нисте били ту или када нисте могли ступити у контакт са њим?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Могуће да је и урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не да ли Ви знате, јесте или није, знате или не знате? Није битно.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Вероватно је морао да ради кад ја нисам био ту или је он нешто урадио а да ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кад он нешто уради, рецимо кад Ви не знате кад Ви нисте моментално ту, да ли он о томе Вас обавести? Да ли обавести команду или бар Вас као команданта или никога не обавести? Да ли има обавезу да неког обавести?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па госпођо ако, ако нема последица по људство односно по територију, односно по материјално техничка средства, не можемо ми о свакој ствари понаособно да причамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро знамо сви да је у војсци строга хијерархија и да нико малтене ништа не сме да предузме без наређења то знамо сви заиста доста добро према томе он је Ваш заменик, Ви нисте ту, он предузме одређену акцију, то су озбиљне акције то нису акције да се оде не знам до продавнице итд. него озбиљне акције кад се та акција заврши и кад он ступи с Вама у контакт јел Вас он обавештава о томе? Јел обавештава команду о томе?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Површно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Површно? Па јел обавештава о резултатима који су постигнути, шта је спроведено?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па и о ситуацији и о резултатима и о дешавањима итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта то значи површно да обавести? Како може у војсци површно обавестити, јер су последице сваке акције доста озбиљне да би било површно?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па опет кажем госпођо ја сам навео шта резултира томе.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ја упадам у реч. Председнице морамо дефинисати, да дефинишемо шта је то озбиљна акција. Да ли је то оружана акција покрет целе чете и тако мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи кад се предузме нека акција у одсуству?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па одговорио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми не знамо шта се предузимало у одсуству ипак то траје неко време?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Госпођо не информише мене он о детаљима. Он мени, ако је територија заштићена, људство заштићено односно материјално-техничка средства заштићена. Он мене не информише о детаљима, где је ко био, шта је ко радио, где је ко ишао итд. Разумете. Значи ја нисам био официр безбедности, ја сам био командант. Ја нисам водио рачуна да ли је неко одлазио, долазио, да ли је неко радио неке радње које није требао тада да ради, ја нисам водио рачуна о томе. Ја кад сам одлазио и враћао се, ја сам одлазио са територије која је била наша и враћао сам се на територију која је сачувана. Разумете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из свега што сте сада рекли произилази да је он био у ситуацији да самостално доноси одлуке у зависности?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па могао је да доноси одлуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да не мора Вама уопште да полаже рачуне о томе шта је одлучио? Ви сте тако сада рекли?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не то него он је мени полагао рачуне, али ме није информисао о свим детаљима. Разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али у принципу, о ономе шта је предузето он Вас је обавестио није то остало да Ви не знате?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: У принципу јесте, јесте, како да није. Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Да ли је да преформулишемо питање наравно. Ја респектујем примедбе колеге Перковића. Он ради свој посао ја радим свој посао ја бих пошто ме то ипак на одређени начин додуше минимално деконцентрише ја кад будем то радио ја ћу то исправити малкице коректније. Дакле, и мало мање нервозно. Нема разлога за такву нервозу апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема апсолутно разлога, имамо времена, моћи ћемо све полако. Добро, добро у реду колега немојте стварно.

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Ово су врло прецизна питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ће те Ви касније дати кроз примедбу.

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Значи, врло су прецизна питања, о којој је иоле озбиљнијој акцији могао командант да не зна или да не буде информисан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро сада би то морали пак формулисати шта би била иоле озбиљнија акција, рецимо кад се крене на неки нови терен или кад се крене на обезбеђивање линије која је можда проширена после не знам неког претходног окршаја?

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Покушавам да скратим питање.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Госпођо судија кад ја оставим једну јединицу, односно један део јединице ја оставим по 9 дана у окружењу људе. Ја пратим с једне дистанце дешавања. Припремим један одређен број људи који прате ситуацију и ја очекујем везање већег дела снага на тај део. И онда је игра живаца не могу да објасним ја који сам био у првом рову, господину који је да извине на изразу био салонски момак. То је нешто друго. Разумете. Значи, ја га припремам и ту је игра живаца, односно игра живота и смрти. Ја немам времена за тих 7-8 дана да испитивам њега да ли је он силазио у леви поток, да ли је ишао у десни поток, да ли је ископао ров за седење или за стајање, или за лежање итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не пита Вас он то.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: разумете те. Знам ја шта мене господин пита и тад у то време Вуков Александар, значи у том неком временском периоду он ради по сопственом нахођењу, односно по процени какву он има тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У оквиру одређене акције, али бранилац хоће да Вас пита да ли је он могао преузети акцију, рецимо да се помери са борбене линије једне на другу без Вашег знања?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Могао је да преузме иницијативу, ако рецимо на њега вежем неке одређене снаге које он процењива да су минорне, да он може да помери линију или да прође, или да не знам нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је могао да уради без Вашег одобрења?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Како није могао. Нисам ја њему рекао уради пет ровова, шести ров стани. Он се спусти, одради све оно што мисли да може. Разумете. Јер кад непријатељ бежи он не стаје њему на реп, он га вија док га не заустави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после тога Вас обавештава о томе?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Нормално. Да. Ја не идем не бројим после разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Судија, ја нисам сујетан човек али дозволили сте да овде оде оцена према мени као према неком салонском момку. Не смета ми то заиста ја и прво-оптужени се не познајемо. Просто због, ово је јавно суђење. Само један одговор. Уз сав ризик што Наташа Кандић присуствује овде. Ја сам био годину дана добровољац и био сам један од заточеника вуковарске касарне о чему је написан и фељтон 5о дана пакла. Тек толико да се зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, ја ћу Вас замолити заиста, све учеснике у поступку нема никаквог разлога да било кога на било који начин вређамо.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Нисам хтео госпођо судија да га вређам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молила бих кад ја говорим да други не говоре. Значи, када желимо да се о неком опходимо и да се неком обратимо, нема потребе уопште да дајемо констатације да ли је неко салонски, није салонски, да ли је неко радио, није радио. Мислим заиста нема потребе, нема потребе никаква тензија да буде на суђењу. Сваког момента када треба направити паузу, сваком ћемо дати да постави питање које жели и колико времена захтева. Такође колеге када неко пита, ја бих замолила да се други не јављају сем уколико нешто је баш толико битно нашта ја не реагујем а ја углавном реагујем на све. Зато вас молим да суђење се одвија у нормалном тону, јер заиста нема никаквог разлога да буде другачије.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Питање да ли је Вуков Александар ишао на неки од терена и ако јесте на који.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел мислите на ова три која су, значи Велика Кладуша да ли је ишао, Бихаћ, Трескавица?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: На прва два не знам да ли је ишао, али на трећи је ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: На први није, на други не знам, а на трећи знам да је ишао сигурно. Не могу да се сетим, ја прецизно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро што можете наравно није проблем никакав? Изволите.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Морам да се вратим само на тренутак на ону документацију. Да ли у документа, ми смо јуче чули да су постојала документа о условно речено заснивању радног односа у Нафтној индустрији Крајине, чули смо да је постојала о томе евиденција, вођени су одређени подаци, да су чак некакви прегледи лекари су помињани. Е сада постављам питање: Да ли је у тим документима, у тим документима било евидентиране промене или оно стартно стање о томе шта ко ради и коју има функцију војну кад јединица има такве врсте војних активности?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи у том картону да ли иде та генеза да кажемо промена положаја одређеног лица.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Госпођо судија то сам ја објаснио ја сам рекао да онај ко је био шеф на пољу је командир чете, односно заменик на пољу је заменик командира чете, онај руководилац који је био оперативац, тај командир вода они други који су испод њега итд. ја сам ту трансформацију објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, кад он напредује, био је војник обичан, па сад постане командир, под претпоставком тих промена? То питам.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Уводи му се промена, води му се повећање плате итд. итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо Вас то питам? Уреду.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Тамо је био персонални који је водио, односно правна служба где је постојала та папирологија и где је он примао плату нормално и где су му се одређивали бодови итд., зависности од радова. То је функционисало на тај начин.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Водила се, да ли се водила евиденција и у оквиру персоналне службе Нафтне индустрије Крајине и у оквиру персоналне службе Вуковарског корпуса?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За нафтну индустрију сте нам рекли да се водила у Нафтној индустрији у правној служби где је била картотека. Да ли се водила и при корпусу?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па слушајте, рецимо кад дође војни обвезник који живи на простору, на том простору, односно на тој територији и кад дође код мене именом и презименом он је већ био негде у неком батаљону чети, воду или бригади конкретно Мирковачкој, Боботској, не знам већ којој Барањској и он мора да се из те картотеке извади и да се пребаци код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ако се неко прикључи први пут код Вас ако није претходно негде био, било је вероватно и таквих?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: И он се водио исто тако. Исто се водио именом и презименом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па водио се и у Нафтној индустрији Крајине, односно кад се прогласи ратно стање итд. тај папир постоји и у команди корпуса, централној команди где смо се сви водили као војни обвезници односно као јединици које су биле по распореду које су коегзистирале на том месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, реците ми само где је била команда корпуса?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: У Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вуковару? Изволите

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли је било ко од људи који је приступио у ту јединицу приликом приступања потписивао било који документ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите као уговор о радном односу, споразуму у том смислу потписивања?

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Нећу монолог је па да не би била примедба.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да јесте, јесте потписивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потписивао? Шта је потписивао?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па потписао је одређени правилник који је постојао тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав правилник?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па шта сме да ради, шта не сме да ради. Односно шта су његове дужности, шта, то је човек који је био код мене, односно правна служба је то формулисала која је била на нивоу Нафтне индустрије они су то формулисали и тај који је приступио у радни однос је морао да потпише одређени папир. У смислу обавезивања на радни однос итд. итад, као и сваки човек који иде у фирму мора да прође одређену процедуру. То је само протоколарно процедурална правна ствар, ту ништа није спорно. Мислим да свако то мора да прође. Ипак је то била тад државна фирма.

АДВ.ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Председниче већа, чули смо да се могла доносити и одлука у зависности од ситуације и на нижим нивоима од нивоа команданта. Моје питање гласи другачије сада. Да ли је неко могао да промени одлуку коју је прво-оптужени доносио као командант?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ако би Ви донели одређену одлуку и наредили нешто да се уради, да ли је неко могао, значи, да ту одлуку промени или евентуално да је не изврши?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па што да не да ја не знам, што да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могао је, значи без вашег знања?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Могао је да. Ја сам доста људи кажњавао због тако тих инцидентних ситуација што сам знао а доста ствари ми је вероватно прошло кроз

прсте да ја нисам знао, јер да вам кажем, ја нећу да овде фалим ни да кудим људе. То је ипак колектив као и сваки други ту је било свакаквих профила људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Нисам ја њих клонирао да они личе један на другог па да могу да их контролишем. У свакој заједници од родовске па на овамо увек је било тако. Што би ја био изузетак. Ево ова просторија овде па нас има свакаквих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли има искустава да је Вуков Александар и Петрашевић Пера нису испоштовали неку његову одлуку или да су ту неку његову одлуку променили? Пример.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате за то да су њих двојица евентуално бил у некој ситуацији да нису испоштовали ваше наређење?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОВОДАН: Колико сам знао пре свега овога знам да су били доследни и достојни онога што су радили. Ако мислите на ово сад, на овај како ја зовем, овај инцидент.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико ја знам адвокат је уоптешно питао било какву одлуку Вашу да они нису испоштовали, да ли се то некад десило и да ли сте Ви евентуално сазнали да се то десило?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Можда сам сазнао за неке спорадичне ствари које су биле баналне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли се сећате нешто озбиљније претпостављам да је питање за њих двојицу?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: До овога нисам знао за озбиљније ништа.

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Остаје нејасно шта је то знао у односу на Вукова, шта у односу на Петрашевића, ако већ говори о знању око тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите у вези неке ситуације које нису испоштоване.

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Не у вези овога што се наговештава не говори се, дакле до овога. До чега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите на који догађај кад кажете до овога. Да прецизирамо који је то догађај?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: За ово због чега смо се овде састали госпођо, ја на то мислим. Значи, до тад ја нисам имао неке примедбе на никога од мојих људи. Значи, ни на ово ја немам примедбе. Немам коментар. Дабоме. Нек ме пита српским изворним речима, јер ми нисмо овде, нећемо да причамо нешто друго него причамо оно што је тема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи до стрељања, ово је што сте рекли мало пре овде?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Нисам имао примедбе никада на њих. Никаве примедбе. Сматрао сам их и сматрам и мимо овога што се сада десило ја их опет ценим и поштујем и сматрам да су добри момци, е сад како то мисли нека задржи за себе. Јел један, једна ствар не може да промени у мојим очима човека који је био самном две три, пет године не знам колико, или пет месеци. Ја тако гледам.

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Да ли свака јединица која је деловала на терену код Трнова ми не знамо које су то јединице имала свој командни кадар?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Пример. Да ли сте Ви могли нешто да наредите припадницима како сте Ви јуче рекли да сте их Ви видели, припадницима Српске добровољачке гарде, дакле војницима који припадају тој јединици? Да ли сте могли Ви нешто да наредите као командант «Шкорпиона»?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесам, могао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могли сте да наредите некој другој јединици Ви као командант једне јединице да наредите војницима друге јединице?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да могао сам. То су специфичне околности, то су такве ситуације где се поштовала хијерархија, односно чин и обичан војник он мора да поштује, односно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ако му наређује неко други?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Сигурно. Сигурно. Па и мени су наређивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ће он знати ко сте Ви и шта наређујете тамо неком војнику из неке друге, како ће он знати ко му сад наређује?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Госпођо, ако Ви носите униформу, и ако он зна ко сте ви нема разлога да он одбија наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али можда има неко ко не зна ко сте Ви? Има из других јединица који не знају?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Постоје чиновни на официрима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви имали чиновне на вашој униформи?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја јесам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте имали? Које сте имали чиновне? Који чин?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Чин потпуковника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А остали да ли су имали чиновне?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свако је имао и Вуков Александар?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не знам да ли је он носио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли је неко сем вас носио чиновне на униформи?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Носили су моји чиновне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Официри?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да сви су имали, па то је дужност да носе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чекајте официри Војске Југославије су носили? Који официри су носили?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па моји официри. Причамо о мојим официрима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко је то носио? Знате ли?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па носили су командири чета, носили су наредници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су сви имали чиновне?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које чиновне су имали?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па имали су чиновне поручника, потпоручника, капетана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је рецимо Вуков Александар имао, шта је био по чину?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Капетан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али није носио ознаке?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па зашто да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питам Вас рекли сте да није носио?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Нисам ја рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда Вас нисам разумела да ли је он носио ознаке?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја мислим да је носио јер кад сам ја носио, кад су носили други, зашто да није носио и он. Разумете. Чин и ознака на капи то мора да се носи. Ми смо носили тробојницу и чиновне смо морали да носимо. Сваки официр мора да носи чин. То је саставни део, мора да има пиштољ, да носи чин. Као што мора да има

чизме тако мора да има и то. То је неки статус који га прати у рату. То су неки кодекси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се вратимо на питање. Ви сте могли са Вашим чином и Вашим положајем да наредите неком другом војнику да нешто уради?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извињавам се пошто се баш надовезује. Да ли је неко, значи из сличне ситуације из друге јединице могао вашем војнику наредити?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Како да није. Ми смо дошли на простор где смо пали под команду која је ту функционисала. Значи ми смо само уткани у простор где је команда функционисала војске Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, него је мало необично у војсци знамо како је то строго одједном је почело где је свако могао сваком наредити, мислим можда се не разумемо, можда Вас не разумем па можда да мало објасните?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Госпођо да Вам кажем није то свако рецимо ја ћу да вам наведем икс примера кад није свако. Кад погине официр рецимо, односно кад остане једна чета односно један вод кад буде одсечен два три дана конкретно на Трнову кад смо били овај један вод је био 4-5 дана одсечен од своје јединице. Ми смо га извукли и ставио сам га под своју команду и држао сам га док његова матична јединица није дошла и док се није прикључио њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли се десило да ваша?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Извините, јер војска није овца да је остављаш, разумете. Не може то тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се десило у Вашој пракси да је неко други, неки други командир наредио вашем војнику нешто да уради?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесте дешавало се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте десило се? Јел знате неку ситуацију да нам објасните да је неко неке тако са стране из друге јединице наредио?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Конкретно у овом случају се десио то ће да вам објасни Медић Бранислав. Мени је објаснио, али је било касно кад ми је објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не говоримо из друге јединице сад, не говоримо овако и онако. А јесте Ви некад, јел се сећате да сте неком војнику Ви наредили из друге јединице да уради нешто из неког другог корпуса или неке чете?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па јесте наређивао сам, нисам наређивао само мојима ја сам имао под командом свакакве војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они су испоштовали Ваше наређење без обзира што Ви нисте њихов командант?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Како да нису. Како. Ја сам командовао Муслиманима кад смо се борили против Муслимана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али онда долазимо у ситуацију да Ваша команда може бити, рецимо у супротности са командом њиховог команданта? Шта онда у таквим ситуацијама?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: У зависности госпођо, од ситуације на терену, опет Вам кажем у зависности од ситуације. Аспект ове приче нема тежину, односно нема значаја а сама ситуација на терену она мења облик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опредељује, значи реаговања? Добро.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Рецимо кад су уличне борбе и сад уђе два, три човека у клин или уђе један вод или једна чета уђе, у клини се и остане без матичне јединице своје остане одсечена без команде и ту су рецимо један део војске који припада мени

или неком другом, ја ту јединицу стављам под своју команду, прикључујем је себи и до момента док се не отвори простор она је под мојом командом, јер војска је само војска и војска слуша наређења команданата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, то је у реду кад Ви ставите под вашу команду то, да кажем и можемо на неки начин да прихватимо, али да наређујете неком, а да нисте ставили под команду, то нам мало овако није логично па због тога Вас ми питамо. Знате кад Ви некога заиста ставите под Вашу команду у ситуацији кад они немају команданта то је потпуно да кажем прихватљиво али да Ви наредите неке ко већ има свога команданта да нешто уради то вероватно нама није баш нај? Зато ми тражимо да нам објасните?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Опет госпођо Вам ја кажем, то зависи од ситуације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, уреду, хвала Вам у сваком случају.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Опет зависи од ситуације, не могу, мислим ја вам коментаришем и на овај начин, односно коментаришем Вам и на онај начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро није проблем. Колега молим вас па ми ћемо вам дати питања ако треба да поставите и објасните и коментаре и све али немојте стварно нема смисла. Добро. Изволите.

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: О том начину и систему командовања прво-оптужени је дао одговоре које је дао. Питање гласи: Да ли је његов субјективни осећај, да је суштински држао контролу над јединоцим или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, овако ћу Вас ја питати. Да ли Ви мислите да је Ваша јединица функционисала како треба да функционише, да је био мир, да је био ред, поштовање да су се наредбе извршавале да је била једна права војничка јединица или је била јединица у којој је радио свако шта му је пало на памет?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Поштовала се хијерархија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поштовала?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да. Опет кажем са изузецима. Опет стављам у заграду, али поштовала се хијерархија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли је постојала, принципијелно, не у изузецима, да ли је постојала обавеза да га о тако евентуално донесеним самосталним одлукама онај ко такву одлуку самостално донесе обавести након, команданта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам га ја питала, баш сам инсистирала на томе и већ нам је рекао. То сам баш ја питала неколико пута.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Примедбу и на питања и на то што Ви прихватате оваква питања и што улазимо у хипотетику шта би било колко. Ми имамо један конкретан предмет и ако треба нешто да се пита нека се пита да ли су биле наредбе, каве су наредбе итд., а ово је цела хипотетика о наредбама шта би било како. Генерално стављам примедбу и молио бих да водите бригу о томе да не поставља хипотетичка питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Верујте да водим бригу веома, морамо ипак знати неке опште ствари о начину командовања и рада, а ако се понављају питања ево као што је ово поновљено ја на то реагујем, свакако. Изволите.

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Ја уважавам што је колега Перковић рекао председнику већа, али не прихватам, то је разлика. Прво-оптужени је јуче рекао једнога тренутка када сте га питали за критични догађај и то сте га чак Ви питали, каже вече уочи тога, ако ја добро интерпретирам јер немам транскрипт,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немам ни ја.

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Откуда оптужени може тај догађај из масе догађаја да лоцира, да га изузме и прецизира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо сам га ја то питала и он је рекао јутро то. Ја сам га питала како сте дошли до тог јутра, па је он објаснио и на основу приче коју је добио од. То нам је испричао.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Госпођо, ја нисма рекао вече то, него ја сам рекао прецизно да сам у 11 и по часова гледао на ТВ «Б92» споран догађај и да сам после сат и по времена позван од тога и тога и да сам сео са њим после извесног времена и да сам онда, пошто је он пробудио то јутро човека по имену и презимену, он ће да каже којег да ја не причам овде, значи он ће да каже и нека он то каже, ја сам отишао са тим и тим, тамо и тамо и био сам ту и ту ја нисам рекао ни вече ни, не знам, е, тако је он мени приближио то, ја нисам то знао

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је објаснио јуче, то смо баш детаљно питали.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Дакле, то је било 2005.године. Да ли је?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Вероватно је то овај мој знао, и он је то чувао, ја не знам зашто је чувао.

АДВ.ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли је и колико пута прво-оптужени био у друштву Медић Браислава од 1996. године до 2005. године имајући у виду њихово врло блиско тазбинско сродство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се Ви виђали са њим у том периоду после значи ових догађаја? Колико, често, ретко?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Виђали смо се, како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Виђали сте се редовно?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па нисмо ми родбина кад ја спавам са његовом сестром. Каква је то родбина.

АДВ.ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Тазбинска.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па добро, то је нешто друго. Нема ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није битно сада ако спавате, да ли сте се виђали са њим?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Како да нисам, то ми је шурак, шурак ми је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро у реду, виђао се?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Виђао сам се ја и са Пером Петрашевићем и са кумом мојим и са овим и са оним итд., итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али нико ништа није причао као што сте рекли и помињали?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Глупости, то нема везе, то не мења уопште смисао.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Какав је био припадник јединице Медић Бранислав и да ли му је, да ли је оптужени имао поверење у њега као у свог војника?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је радио уопште Медић Бранислав код Вас.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па он је одржавао техничка средства која су била код нас у јединици, односно возио је камион кад се одлазило на извесне терене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту 100 десетку како Ви кажете?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: 150.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 150. А реците ми да ли је он био добар војник, јел био послушан, по Вашем овако сазнању?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па јесте,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер Вам био привржен, да ли вам је био привржен у смислу поштовања Ваших наредби, поступања у складу са њима?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Он је у организацији стално функционисао некако и радио, он је увек радио негде и пре мене он је радио у некој земљорадничкој задрузи која је тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Мислим да ли је поштовао Ваша наређења то Вас питам?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па увек је поштовао наређења старијега. Разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Ево сасвим случајно знам, али не смем о томе, знам неке односе да се мора у тим ситуацијама д функционисао поверење између људи или не функционисао. Дакле, да ли је између прво-оптуженог и четврто-оптуженог функционисао однос поверења и у ратним условима и након тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите на Вуков Александра?

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Не, не, на Медић Бранислава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Четврто-оптужени је Вуков Александар.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Пето-оптужени, извињавам се, пето-оптужени, лапус је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато Вас питам. Значи да ли сте били у односу блиском поверења и остало?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ништа различитије него пре још од школских дана кад смо ишли у школу. Ишли смо заједно у основну школу, у средњу школу итд. Значи ништа специфично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Колега Перковић има неку примедбу. Дозвољавате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, изволите, немојте, изволите.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Председнице већа, неможемо, то нисмо извели уопште исказе . Нисмо извели те доказе.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Јуче је помињана изјава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не не, па чекајте ја ћу реаговати немојте стварно, то је већ непристојно заиста па немојте, па видите да сам истог секунда почела реаговати, па немојте молим вас стварно. Па не можете ви водити поступак. Нећемо у овој фази нисмо саслушали. Доказни поступак још није био. Зна се по ЗКП-у морамо испитати прво оптужене, један другом не могу присуствовати. После идемо у доказни поступак и све ћемо касније ако треба предочавати. А сада то не можемо.

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Да ли је на релацији са својим саборцима имао неких проблема након завршетка рата, ако јесте због чега, ако није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ми реците у односу, какве проблеме је могао имати, здравствене, друге, какве?

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Па бојим се бићу опет опширан, биће реакција па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Међу људски, међу њима?

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Управо то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези рата у вези чега, мало ми то?

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: У вези рата и некаквих постратних дешавања која су била везана за одређене материјалне статусе да будем врло прецизан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте било каквих проблема, значи имали после рата са неким од којих, само ми реците од којих лица овде, оптужених или уопште?

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Од припадника јединице «Шкорпиони» било којег?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи комплетно од припадника? Да ли сте имали било каквих проблема, касније после рата?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па да Вам кажем госпођо, сад кад господин алудира на то питање, ја не знам шта значи проблем. Не знам стварно шта значи проблем.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Мисли у смислу сукоба, свађе, препирке, ево ја Вам појашњавам?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Разумем ја шта он пита мене, али ја сам те социјалне проблеме решавао на следећи начин. Ја сам 30 и нешто кућа купио или помогао на изванредан начин појединца. И ако се неко осећао више вредним од некога другога, разумете, значи само на тим релацијама је могло да буде проблема. Ја сам куповао и рањеницима, односно сви смо заједно учествовали у томе, махом сам учествовао ја, односно највише сам учествовао ја.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било проблема, да вам је неко нешто рекао ниси мени, јеси њему и тако нешто у смислу неког сукоба?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па кад једна радна организација дели станове каква је ситуација у тој радној организацији.

ПРЕДЕДНИК ВЕЋА: Не, не Ви то сад мало дижете на други ниво, него чисто да ли сте се Ви са неким закачили на било какав начин, јесте нисте, или нећете да говорите свеједно?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па опет ја кежем господину да ме пита конкретно с ким и због чега.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Са неким од људи који су били?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па ја опет не знам шта је тај ниво, ниво.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Па било ким, знате, као кад би неко рекао са неким из суда, знамо сви који раде у суду, да ли сте се са неким закачили?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Конкретно и овим присутнима који су овде присутни са њима, и њима сам максимално помогао.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Нисте се ни са ким од њих свађали, били у неком сукобу?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Можда смо се свађали, то су биле мушке свађе и ништа друго.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Да. Не мислим озбиљније свађе неке које би довеле до неког расцепа ваших односа?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Како да не. Вуку сам помогао да купи кућу, Пери сам учествовао да, да, једним делом да купи један део материјално техничких средстава, с кумом сам имао један однос који је био коректан итд. А са овим другим људима мојима који су из фамилије остале, заједничким снагама смо им купили одређена средства животна, односно стамбена итд.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи нисте имали?

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: У контексту тог питања да ли је решио неки свој економски проблем, након рата и да ли је евентуално тим поводом долазило до сукобљавања имам у виду конкретан један исказ поменутих малопре име да не помињем поново.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: А чекајте што би нам то било битно за овај догађај? Заиста. Бар објасните зашто је битно па ћемо да одлучимо? Јер зашто би било, он је рекао шта има од материјалних средстава, ја сам га питала у личним подацима још. Он је то рекао.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Ево покушаћу да објасним. Исказ поменутог сведока.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Е, па не можемо.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Па знам да не могу, па зато и нећу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па можда то у каснијој фази онда,можемо у каснијој фази кад дође на ред. Молим вас ја постављам питање.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Морам да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не не можете, ако ја забраним питање, не можете да одговорите.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, моје материјално стање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам узела Ваше материјално стање, питала сам шта имате и тиме у овом моменту завршавам. Када дођемо до сведока, па ако ту дође до неких, питаћемо Вас и то ћемо Вам предочити није проблем никакав.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Слободно ме питајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Сад да се вратимо на питање где је Вуков лоциран на територији Трнова?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: У време, на територији Трнова. Месец дана су и нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За све време док се борили на Трнову где је Вуков лоциран?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па Вуков је лоциран непосредно у неким од објеката који је био у низу где сам био и ја. Значи, не знам, нисам био никад у том објекту али у тим неким кућама односно викендицама у којима смо сви били, боравили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то близу викендице где сте Ви били. Те куће, објекта.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Стварно не знам госпођо, нисам ја улазио. Па у непосредној близини, нисмо били једни до других него смо били баш због ситуације која је била на терену нисмо били сви заједно. Разумете. Значи нисмо били заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он био на линији или је био што кажу на линији?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па он је ишао са једног места на друго место, кретао се, један део је био на линији, један део се кретао. Био је миграциони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питам у смислу да ли је више боравио ту у команди рецимо код Вас или је више био на линији?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па нисам ни ја госпођо био у команди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисам за Вас питала, питам за Вукова?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, нити је он био у команди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, па то Вас питам,значи био је на линији углавном?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Команда је била једна произвољна кућа која је била направљена то је неки стамбени објекат који је имао 50 квм. у два нивоа, то не може да се зове команда, то се зове инпровизовано командно место, где се остави опрема и ту се уопште не борави. Спава се где се ко затекне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел неко чува то инпровизовано командно место?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па буде ту неки кувар, буде ту неки човек, био је ту један човек који је био 24 сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, па то Вас питам?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Дабоме, да. Један двојица тројица, не знам тачно. Значи буде ту неко. Како да не.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли је Вуков за тих месец и нешто дана био више на линији или у команди, и ако може да определи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На инпровизованом командном месту?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Шетао је. Он је имао шетајуће позиције. Значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је долазио до командног места вашег инпровизованог?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: С времена на време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико, једном дневно, једном у два дана, једном недељено?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, не не у току пар дана можда једном је долазио и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неколико дана па сврати?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па нисмо имали потребе ми да гледамо се, нисмо ми дошли да се гледамо, ми смо дошли да радимо, разумете.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: У тим приликама када је прво-оптужени, како каже, имао прилике да виђа Вукова. Поводом чега су ти контакти остваривани?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Опште безбедносној ситуацији, процени друге стране, односно непријатељске стране и безбедности територија на којој смо били ми распоређени, односно борбеној готовости јединица које су биле, које су се везале на једну и на другу страну.

АДВ.ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли су ти сусрети између осталог били и поводом везе која је одржавана од како је речено инпровизованог командног места до линије. Дакле, да ли је и то било предмет њихових разговора.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, како везано, то је .

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте успостављали везу са, кад смо баш око тога дошли?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па рекао сам вам да је на линији тој где је била једна одређена групација људи која је функционисала тад тамо коју смо ми линију успоставили да је била жичана веза, индукторска, то је интерна, а радио станице су функционисале на начин на који није био поуздан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми између Вас и Вукова, пошто Вам је он заменик у том смислу, да ли између Вас и Медић Драгана, рецимо да ли је постојала директна веза, да ли сте Ви пошто су то ипак неки командујући?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Госпођо, постојала је тамо веза где смо ми функционисали наша веза и ми смо имали нашу везу, а кад дођемо на неку туђу територију, наша веза ту не функционише, не могу да вам објашњавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте разумели моје питање. Да ли сте Ви и Вуков Александар били на директној, путем радио станице вези?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Више нисмо били него што смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па кад оде Вуков Александар на територију једну где буде два три дана ми се непосредно чујемо преко ових људи који носе храну, односно преко људи који силазе са положаја итд. Разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Посредно, а да ли се непосредно чујете путем радио станице?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па не можемо да се чујемо непосредно зато што су то старе радио станице истрошене итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се понекад можете чути?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Некад се можда и чујемо. Значи понекад, зато што је било више екипа, а било је мало радио станица. Разумете, значи није постојало радио станица, све се морало, морало је да се упали цип, да се оде у команду да се воза итд. итд. Разумете. Јер тамо је била једна анархична ситуација. То је била територија која је. Рекао сам јуче два пута, падала у стране Муслимана у руке српске војске итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро изволите?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: И овај пут је претило да буде тако. Под претпоставком смо и ми дошли на то.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: У тим ретким приликама како прво-оптужени каже да ли се та комуникација радио везама шифровала и ако јесте зашто?

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Кад се успостави значи веза, с времена на време да ли сте говорили нормалним језиком као и сада?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да вам кажем ја нисам имао велико шта ни да сакривам разумете, значи било је тако како је било нисам имао, јер предмет није био уопште сакривање речи.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Не, него сте нам јуче рекли да сте користили неке термине шатровачки, па Вас пита адвокат да ли сте се у тим ситуацијама користили тим терминима или не?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Користио сам се неком терминологијама које су овако нама својствене, односно познате јер ми нисмо знали њихове неке, али брзо дођемо до закључка о чему они причају тако да мислим да то није уопште, то је небитна ствар.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Имамо ли још питања?

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Имам. Ко је са прво-оптуженим био у тим приликама када су боравили на Јахорини? Ако се сећа наравно?

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Кад су били на Јахорини кад су преспавали ону једну ноћ рекао је? Мислите ко из његове јединице или ко је уопште?

Ко је из Ваше јединице био на Јахорини.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја мислим да су били Давидовић, мислим да је био Милорад, мислим да је био.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Момировић?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Молим, да Момић, он, Пера и Аца су били и да је био још један са мном. То је био ја мислим. Мислим да је још један био, не знам не могу да се сетим. Али мислим да је био.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли су припадници тог условно речено обезбеђења команданта јединице «Шкорпиони», присуствовали тим састанцима на које је он ишао или не.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Кад Ви идете на састанке они иду са Вама рекли сте нам то а да ли буду и присутни ту?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Тамо ја нисам ишао на никакав састанак.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте нам рекли да сте ишли, не на Јахорину колико сам ја схватила уопште кад се иде на састанке, кад се иде на састанке са неким из корпуса неким командиром или било ким, да ли Ваши припадници обезбеђења с Вама седе или они Вас евентуално чека или нешто друго?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не седе.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: Не буду присутни ту?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ма какви.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Имајући у виду да су одбране прво-оптуженог и друго-оптуженог озбиљно супростављене?

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо отом потом, чекајте не знамо каква је одбрана.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Ми сада знамо зато што имамо исказе.

ПРЕСЕДНИК ВЕЋА: А нисмо чули исказ, он може променити исказ у сваком моменту друго-оптужени.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Наравно, у овом тренутку ја то знам зато овога тренутка говорим морам да поставим само једно питање и тиме завршавам. Да ли је

Петрашевић од 1996.године пре 95. године кад су престале активности «Шкорпиона» па до 2005. године питао било шта у вези некакве касете и да ли сте тим поводом разговарали било шта са њим?

ПРЕДСЕНИК ВЕЋА: Да ли сте имали некакве контакте са Петрашевићем, јел вам спомињао да постоје некакве, јер сте се и сами сада изјаснили да сте видели неки филм?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја и он смо се нашли више пута после тога , односно пре тога смо се налазили ја и он и после тога кад сам био ухапшен непосредно после не знам колико, пар месеци ја сам причао, уопштено сам причао о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не он вас пита да ли сте баш причали у вези неке касете?

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: До гледања филма у Хагу. До тог периода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док нисте видели филм дал сте причали са Петрашевићем у вези неке касете?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па управо о томе и причам кад сам био ухапшен за време «Сабље» и после тога ја сам одлазио код њих кад је била та слава у осмом месецу и био сам код њега у дискотеци итд. и после тога сам причао са њим о томе и говорио сам неке ствари шта су ме питали итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није Вас то адвокат питао. Пре него што сте видели филм тада на суђењу кад сте гледали у Хагу суђење па сте видели филм, па пре него што сте видели?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па о томе и причам госпођо. Ја причам управо о томе кад сам био ухапшен кад је покојни премијер убијен. После тога сам одлазио у Шид итд. и причао сам шта су ме питали људи тамо који су тад били задужени за мене, односно да ме испитају везано за случај овај о коме ми сада причамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте у вези касете нешто причали, ЦД-а ВХС нечега?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па управо о томе и причамо госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па објасните нам. Шта сте причали?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја кажем шта су ме испитивали људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли Пери?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Било је нас 10, није Пера само био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али вас пита адвокат баш са њим, да ли сте лично нешто причали у вези тога?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја и он.

ПРЕДСЕНИК ВЕЋА: Да, тако Вам је питање било у вези касете?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Уопштено је било. Нисмо ја и он седели никад сами и причали .

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па то Вас пита, само то?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја сам рекао да ме питају и за њега и за Бранислава итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то Вас пита да ли сте лично вас двојица седели причали у вези касете икада, није битно за ово друго шта сте причали ако сте , него да ли сте уопште?

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли је некаква и било каква, ја нећу да улазим у то ког квалитета је то, да ли је предмет разговора била и касета? Хвала лепо немам више питања.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Између осталог ја сам спомињао и то шта су ме питали. Ја немам шта да кријем. Ја сам био ухапшен они су бил на слободи тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли Вам је Пера рекао тад у вези тога?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја сам с тог аспекта и причао управо то није био он у аудиторијуму било је још људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли вам је он, пошто вам је бранилац питао за њега, да ли Вам је он нешто рекао нешто у вези те касете? Јесте ли ишта са њим, да ли је он одговорио нешто?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ништа ми није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа вам није рекао?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја сам био толико убеђен да постоји касета у оном облику у ком смо је видели ми сви. Значи, уопште ја размишљао да постоји сегменат за који је сад овде предмет покренут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који сви ми, смо је видели, сад сте рекли?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па видели су сви оно снимање не знам како се иде на терен, како се снима то војска, па не знам та инфраструктура, па не знам тај облик тамо конфигурације земљишта итд., те војничке ствари. И у тој мери сам ја тад и говорио тим људима који су били код мене. Значи, да ме испутују после 21 дана кад сам био у затвору кад је била «Сабља». Ја сам рекао господо какав је проблем ја сам у затвору, не могу да утичем ја на никога са овог аспекта да ли ја могу да утичем

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вас питам пошто сте Ви рекли сад невезано да ли је та касета права, да ли ћемо утврђивати ту касету то ћемо отом, само пошто сте јуче рекли када Вас је колега питао да ли сте на тој касети видели припаднике ваше јединице? Ви сте рекли. Да ли сте видели неког од овде оптужених на тој касети?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Нисам ни гледао ја сам видео предмет који је он почео да пушта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да сте видели неке припаднике. Да ли сте препознали?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесам, како нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте препознали?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Препознао сам Медић Бранислава препознао сам Давидовића, препознао сам Момића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њих тројицу? Да ли сте препознали још неког?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Нисам гледао ја све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То колко сте гледали? Да ли сте препознали њих тројицу?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесам. Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И никог више?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па још неке момке који су тамо пролазили кроз кадар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то? Да ли се сећате?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете се сетити? Не, само оно што можете, наравно?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Но да Вам завршим ово што сам почео да причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја сам рекао тад тој господи, господо какав је проблем ви мене питате за неке ствари које ја очито да не знам. Ти су људи на слободи, одите контактирајте са њима, мене, ја сам у затвору, за само вама приступан итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То знамо то сте нам рекли јуче. Добро.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ништа није спорно ја нисам крио апсолутно, знајући баш да, ја сам знао што знам, оно што не знам, нисам ја Дејвид Коперфорд да знам све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро у реду. Хвала Вам. Изволите.

АДВ. ФАЈФРИЋ ЖЕЉКО: Само једно питање. Односи се на заробљенике до овога догађаја. Значи, до овог догађаја да ли су «Шкорпиони» имали какве заробљенике и каква је њихова судбина била. односно како сте поступали са њима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мада сте ви јучер у вези тога нешто рекли мало у једном моменту рекли сте: Ја, ми никада нисмо имали заробљенике. Тако сам нешто провукла јучер, колико се могу сетити. Али ево сада Вас пита адвокат да ли сте имали раније пре овог догађаја, шта сте радили с њима?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесте, имао сам заробљенике, имао сам чак и хрватске официре високе које сам заробљавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте радили са њима?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Седео пио кафу са, јесте да нису могли да држе шољу у рукама, али пушили су неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро шта сте урадили?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Понудио их кафом, цигаретама и после спровео у команду корпуса и ја сам им гарантовао за безбедност док су били код мене, после сам им рекао да ће да их туку, малтлетирају итд. као што су и завршили, ја мислим да ти сад људи да су живи и да раде свој, чак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било таквих ситуација? Јел се сећате?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Неколицина, не могу да се сетим. Било је тога. Мислим, то је витештво на неки начин, на неки начин опет ја вам говорим другу ситуацију кад човек изфрустрира, односно у зависности од дириговања ситуације, односно од квалификације ситуације у којој је он пре тога био итд. ту има маса ствари психолошких који утичу на човека. Тако да ја, ја говорим са мог аспекта, не могу да говорим у име никога, разумете. Ја опет Вам говорим, ја као командант те јединице својим присуством, значи, сам доста ствари решавао својим неприсуством нисам могао да контролишем или сам могао да контролишем али не у довољној мери. Опет вам кажем, значи могао сам да контролишем, али не у довољној мери. Значи, ако нисам био ту нисам могао. Имао сам ја ситуација кад су моја војска нападала муслиманке. Ја нећу да кријем. Имао сам два војника који су напали муслиманку и хтели су да је силују и нечасно су се провели после тога. Нећу да вам говорим како су се провели, али су се провели нечасно и мислим да је то јавна тајна и да то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви сте их казнили за понашање које није примерено?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Дабоме да сам их казнио, а то сам знао, не могу да казим ја некога за нешто што ја не знам и што је прича војничка. За војничку причу се не може кажњавати. Не могу ја све да знам, госпођо. Разумете шта вам кажем. Значи не могу да знам све. Ја се не ограђивам ни од Пере, ни од Вука, ни од Аце ни од Бодe значи што мислим њима нек се мени деси. Опет вам кажем, али не могу ја да кажем да је овај крив или онај крив. Ту сте Ви да кажете ко је крив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте сад и њих споменули остале овде оптужене а били су Вам блиски и сами сте рекли да је Петрашевић био у обезбеђењу, да је Медић такође био у обезбеђењу, мислим на Александра, да је Медић Бранислав возио камион да се ту налазио, да је био способан човек то сте нам сад рекли, да је Вуков Александар опет био веома способан? Шта мислите Ви о њима, какви су они људи?

Јесу вредни, јесу послушни? Какве су њихове, шта би ви окарактерисали јер ипак сте их изабрали, што кажу, у неке најуже кругове? На основу чега сте их просто?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па нису то госпођо најужи кругови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ако Вам је лично обезбеђење онда ипак је то мало ближе него?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па они су дошли код мене 94-95. уствари 94-95. године, значи, пре тога сам ја имао исто моје људе који су били са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али у оном моменту кад су они ту поред Вас ипак од 200 или 500 војника изаберете њих четворицу?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па сматрао сам их одговорним људима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зато Вам кажем нешто нам реците по Вашој процени о њиховим карактеристикама, моралним, људским, војничким овако?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па тад кад су били са мном сматрао сам их одговорним људима. Не мењам мишљење ни сад о њима, мада сугерише господин адвокат на, на, алудира на неке ствари али то су ствари које старији брат увек мора да прећути.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим у смислу да ли су били пожртвовани, да ли су поштовали Ваше наредбе, да ли су Вам били одани?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесу, јесу. Па јесу дружили су се са мном. Не само они него сви су се дружили тако је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад питамо за њих па ћемо отом потом за остале?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесте, јесте. У консеквенцама краткима јесу, били су поштени, прави момци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је био критеријум да баш њих рецимо узмете за обезбеђење рецимо баш Медића, Петрашевића?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја и Момић Милорад смо одрасли заједно. То је један дечко који има два метра има 110 кила мишића и возили смо моторе 20 година заједно итд., одрасли смо заједно, ја сам га волео и волим га и данас и волео бих да га никад нико не види итд. итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И били сте добри и тако Вам се показао и за време?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Како да нисмо. Били смо као браћа. Не као овај њег брат него као.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рецимо у односу на Медић Александра?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Он ми је кум, са њим сам одрастао заједно. Значи живели смо заједно, одрасли смо заједно,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петрашевић Пера?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Пера је дошао 1994.године. Њега је Вук довео код мене и он је био у гарди код Жељка и ја сам га прихватио као таквога и нисам мењао мишљење о њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Давидовић?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Давидовића знам из, он је старији од мене 10-ак година био, не знам тачно које је годиште. Давидовић је 1993.године дошао код мене. Био је алкохоличар и одучио се од алкохола кад је дошао код мене и волео сам га исто тако да је и мој члан породице био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми само, рекли сте за Вуков Алексанра да сте га познавали још као малог? Ту је ипак била нека разлика у годинама међу вама?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Како да не. Јесте. Јел тај друг ког сам ја ишао он је био комшија код њих. Ми смо возили моторе и он долазио и гледао то као дечкић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ми реците по чему се он то, да кажем тако, издвојио у односу на остале да сте га ипак поставили?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па он је и сад посебан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па баш нас то и сад интересује?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Он је сад посебан дечко самим тим што 99% нас неби могло да функционише у овој ситуацији у којој је он. Он је 32 рупе имао. Ја сам га лечио на ВМА, ја знам сам колико је то коштало, вредело итд. Оно што је он преживео ја мислим да би ретко ко преживео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у том моменту кад он долази код Вас по чему се издвојио да сте га ипак поставили на овако значајно место?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па завршио је школу коју је завршио, био је поштован у друштву у ком је живео, дечко који није имао тад у то време, није имао никакву мрљу, био је поштен итд. Имао је неке предиспозиције које су неоспорне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које сте Ви проценили?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не само ја него ми смо то тимски одредили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које сте ви сви, нисам мислила само Ви него заједно који сте проценили?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не могу ја да намећем некога некеме ако га они неће. Разумете, ипак је то један вид одговорности. Он треба да се прихвати нечега што је опет Вам кажем, ја морам да кажем и неком другоме какав је то човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел он Вас поштовао, ценио, јел Вас слушао.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па он је специфичан, он је самоиницијативан и специфичан лик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Вас поштовао јер ипак сте га поставили на тако значајну функцију?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па јесте, јесте, јесте. Јесте.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председнице већа морам. Овде се провукла једна реч која је врло интересантна. Шта то значи самоиницијативан и одговоран? Шта то значи? Нека објасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте сада?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Нека господин адвокат, разумем ја шта он пита, нека алудира на овај случај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не немојте, он Вас само пита шта значи самоиницијативан?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Нека не алудира он, ја не. Да вам кажем госпођо. Госпођо судија, ја одговорности с овог аспекта се не плашим. Односно не, ја не стресам снег са својих леђа на њихова леђа. Он не мора да брани њега. Он њега брани за паре. Ја га браним као човек. Ту су разлике. Слушајте ме да Вам објасним да не дођемо у ситуацију да он воли више Вука него ја који сам му главу спасио. Ја не говорим кад то кажем ја не циљам на случај овај који се десио. Значи, говорим Вам ја говорим о његовој иницијативи ја говорим о његовој шареноликој иницијативи као човека. Ја не говорим о овоме што се десило. То је нешто друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па он Вас је само питао шта то значи самоиницијативан? Да ето просто шта сте Ви под тим подразумевали?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: То сам подразумевао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да је сам, да је својевољан, да је самовољан, да је специфичан? Шта значи?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да је знао да процени ситуацију да проигра ситуацију. Да одговори на ситуацију. Да окрене леђа да иде напред итд. итд. Значи, знао је да

функционише. Знао је да се намести, знао је да се окрене, знао је. Разумете. То су неки војнички жаргони. Знао је да уђе у непријатеља, знао је да изађе, знао је да приђе итд. Онда како да вам објашњава. Требао је у том моменту један такав човек јер ја сам био тад млад човек. Ја сам млад човек тад био. То је било пре 10-12 година госпођо, 15 ја сад имам 40 година. Разумете. Ја сам имао велико бреме одговорности, значи велики коефицијент одговорности је пао на, технички на мене. Разумете, и сви су тражили грешке, значи није ова ситуација спорна за мене. Задњих 15 година сви траже грешке у мени. Значи, нико ништа није радио само је Боца радио. И ја се у потпуности слажем око тога и прихватам се тога. Али кад кажем за Вука ја не циљам на ситуацију која је пред нама ја говорим у позадину која прејудицира на његове квалитете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уреду хвала. Изволите. Да ли има питања? Да ли има још неко?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само два питања господине Медићу. Ко Вам је би непосредни старешина тамо на терену Трново?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Непосредни Вуков Александар.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не, него Вама?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Мени ко је био. Мени су били из Републике Српске официфи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Именом, презименом, чином?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Господине, ја се само сећам генерала Милошевића.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Месец дана сте тамо, контактирате?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Генерала Милошевића се сећам и сећам се једног човека ја мислим он је био из МУП-а Републике Српске да се зове Ћено по надимку. То је исто био један официр у рангу мајора или тако нешто и сећам се неких шпиц намета неких имена итд. безначајних, не могу да се сетим ја ко је био, јер знам да је од команданта корпуса, сарајевско-романијског да је стизало наређење и његови официри су били на том простору односно доминантни и они су водили рачуна, то су људи који су одговарали за тај део простора. Ми смо само ту били као једно појачање морално, физичко итд. Разумете, ми смо били проткани у њихове редове. И помогли њима и морално и војнички у смислу одбране те теритоје. Ја не могу да се сетим ја сам много радио са много људи ја не могу имена да се сетим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро знам а Ви нисте били као јединица војна, ратна јединица, Ви нисте били тако често у таквим дејствима, били сте за тих 5-6 година на три терена ако ја добро схватам, не рачунајући ово што сте обезбеђивали нафтна поља и ту имали извесно борби, итд.? Ви сте сад само у три наврата по 15 дана, месец дана негде на страном терену јер тако Ви сте на терену који није Ваш дислоцирани сте и због тога од Вас очекујем да нам кажете коме сте подређени, ко је Ваша команда, ко Вама командује, ко Вам је надређени, разумете? Јер није тога било пуно и нису се стално мењали да је сад проблем да Ви то лоцирате?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, не, не поједноставићу вам ја. Ја сам рекао да смо били под командом Републике Српске војске, односно да смо били са МУП-ом и ја знам да је генерал код њега сам кад сам одлазио код њега сам отишао. Тамо је био са нама је радио неки покојни који је ја мислим да је био мајор тај је био «Бели Вук» се звао тако нешто. И тај човек је био који је наређивао. Сад да вам не спомињем покојне људе. Па онда сам спомињао Маузера исто покојног човека. Исто који је радио који је наређивао итд.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, ја сам питао само ко је претпостављени старешина именован презименом, чином и то шта је то тамо неки корпус, рекосте сарајевско-романијски?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Сарајевско-романијски корпус под командом генерала Милошевића који је хашки оптуженик, садашњи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро само још једно питање.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да вам сад не спомињем, ја сам то рекао да су то, а то су сад покојни људи, како да вам ја сад спомињем њих.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да нећете да споменете, нисте хтели ни сад да споменете малопре тог неког него нека он каже? Да ли сам Вас добро схватио Месића је неко пробудио? Само моменат господине Медићу. Господине Медићу сачекајте да Вам поставим питање. Да ли сам Вас добро схватио да ли је Медића неко пробудио, па нека он каже ко га је пробудио или је Медић некога пробудио?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Медић је некога пробудио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па ко је тај? Зашто не кажете?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Манојловић га је пробудио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: По Вашем сазнању, Манојловић Срђана?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да . Ето.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јавни тужилац па после?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА БОГДАН СТАНКОВИЋ: Пошто сте Ви били на, мислим на целу јединицу «Шкорпиони» на платном списку Нафтне индустрије Републике Српске Крајине, када сте ишли на терен да ли је та јединица која је ишла на терен била посебно плаћена или је примала редовну плату од, коју и до тада, и да ли су приликом одласка на терен ангажовали и друга лица која нису била у том саставу јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи да ли се плата разликовала када су били значи ту у оквиру Нафтне индустрије и кад су ишли на терен да ли су имали неку врсту додатка за тај излазак на терен?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не нису имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потпуно иста плата је била а да ли се разликовала од плате људи који значи нису ишли на терен, који су стално били?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не исто, стандардна је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи потпуно иста су примања била колка су тако одређена у зависности од вероватно чина, можда и од функције, а не од тог одласка на терен?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Никако није, кад се ишло негде да је нешто то било хонорарно плаћено односно да је било нешто додатно итд. Ништа све је било редовно као што је било и кад смо били тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА БОГДАН СТАНКОВИЋ: А да ли је ангажован неко и ван јединице, а да буде тада у саставу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ван јединице па у оквиру састава јединице да буде?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не није нико ангажован него смо ми увек долазили у састав који је већ био формиран тамо где смо упућени. Е, тамо је било више структура.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви нисте ангажовали некога, то је питање?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не ја нисам ангажовао никога са стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има још питања тужиоце?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: У нашем аранжману нико са стране није ангажован.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја сам хтео да питам али питао је господин Крстајић тако да ја немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има још неко? Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли, када су ишли на терен добијали из фирме путне налоге или је, како су правдали ови који су запослени да нису на послу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је јединица која је била формирана колико сам ја схватила у оквиру Нафтне индустрије која је оног момента кад су почела ратна дејства имала управо задатак да иде на ратна дејства а не да остаје. Не не, он је рекао да се издвојио једна број људи који је био одређен, јел тако?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, објаснићу ја госпођи на то питање. Она је питала, госпођа је питала да ли су. Поновите питање.

НАТАША КАНДИЋ: Па путни налог, да ли су издавали путни налог кад се иде на терен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су добијали неки налог за одлазак?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не нисмо. Нисмо. Нема разлога да тад кад смо ми одлазили то је тад, је било, тад је било проглашено ратно стање и тад се сваки војни обвезник на територији на којој се налазио он је био у обавези да иде у ратна дејства и није било уопште писменог трага по принципу то да мора да носи путни налог, да пише километражу, да раздужује материјално-техничка средства у смислу горива, мазива итд. итд. Људи су остајали тамо на простору који је функционисао они су то чували, ситуација је била контролисана и није постојао разлог да било ко носи путни налог, или здравствену књижицу.

НАТАША КАНДИЋ: А како је онда запосленима, чуварима или припадницима јединице било уписивано у војну књижицу да ли су они шта, или запослени у индустрији или?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Водио се као радни однос у Нафтној индустрији Крајине односно.

НАТАША КАНДИЋ : Значи они немају ништа у војној књижици?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја мислим да имају. Да им је уписано то све што су радили. Значи, све то што су радили у Нафтној индустрији Крајине, све им је то уписано у војну књижицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ког момента?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја причам само у оквиру што ме питате. Не знам за раније, а ја причам за оно док су били код мене, односно код нас. Не код мене, то није моја дедовина била да ја, причам судији.

НАТАША КАНДИЋ: Јел имао господин Медић неку легитимацију неке службе државне безбедности КОС-а?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали? Немојте молим вас колега стварно немојте заиста, без обзира колико сматрали да је питање овако или онако, немојте заиста ми се не смејемо, па добро, па стварно није уреду. Нећемо тако, нема потребе били смо стрпљиви док сте као бранилац постављали питање, заиста није нико ни на који начин реаговао. Молимо вас да испоштујемо, без обзира да ли сматрате. Хоћете свакако али молим вас немојте упоредо са мном говорити ако је могуће. Изволите сад одговорите.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја кад сам продао пролетост, кад је био Новосадски сајам 20 коња Словенцима имао сам проблем пасош да извадим госпођо за коње а не могу за себе да извадим, односно никад нисам имао никакву легитимацију.

Разумете. Значи, апсолутно никад никаву легитимацију нисам имао. Имам проблем кад треба да продам коња негде преко а пошто имам 80-90 камада увек имам проблем да извадим пасош за коње кад сам ја у питању, а за себе, о себи да и не причам од 90. године о себи не причам.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли су можда неки командири из ваше команде, да ли је неко имао неку?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, нико. Нико код мене није радио у тајној служби. Нико. Односно Државној безбедности односно не знам којој органаизацији на коју алудирате реците ја.

НАТАША КАНДИЋ: Па питала сам Државна безбедност.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, никад. Никад, никад, то су само приче.

НАТАША КАНДИЋ: Господин Медић је говорио о томе да се све војне активности одобравене на основу координације надлежних органа. Да ли је у тим координацијама, да ли су учествовали Српска добровољачка гарда, односно њихова команда или онај ко је био на челу те команде?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је у тој координацији учествовале су и «Црвене беретке»?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не нису. Тај термин црвене беретке то се спомиње али на територији Србије, или евентуално неким деловима територија али ја нисам са њима имао контакта.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је код Вас у вези на Ђелетовцима Звездан Јовановић?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не разумем.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је он био тамо на Ђелетовцима?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: У Ђелетовцима, можда је Звездан Јовановић приватно у свом аранжману пошто је било људи који су њега познавали али мимо радног времена, односно мимо онога што је била његова дужност, долазио тамо неколико пута, што није спорно, имао је право.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте имали заробљенике у Кладуши?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не нисам. Нисам, то што су.

НАТАША КАНДИЋ: Јел са вама у Кладуши био и Легија.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Самном, не. Није са мном био Легија него сам ја био тамо између осталог он је био у Кладуши. Ја сам отишао и били смо на две одређене дистанце ја и он. Он је већ функционисао на том простору а ја сам дошао на тај простор.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте можда видели на телевизији «Б92» Кладуша командно место Ви, Легија и заробљеници поред Вас?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Нисам видео, али знам тај снимак, знам, то сам ја гледао и оно што се види што Ви хоћете да ме питате, то су људи из околине старији људи који су ишли копали ровове за ове млађе, ту је било Кладуша је имала јако пуно војника који су били на Бабиној страни. И они су организовали те своје очеве, стричеве, како они то зову, течеве, или шта ја знам како већ они су њих организовали из те околине и они су копали ровове итд. То ништа није спорно. То су људи који су живели ту, радили, ови су ратовали, ови су радили итд. Значи, то спорно није уопште.

НАТАША КАНДИЋ: Ако сте видели то на телевизији јесте ји видели онај разговор «моторолом» Легија око пакета и заробљеника, јесте видели то?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не то нису били заробљеници. Да вам кажем госпођо, пакет може да буде и дечији пакетић и ту се свашта ставља, односно у контекст ако Вама одговара, ако алудирате Ви на заробљенике, на убијање, онда је то нешто друго, али пакет је и муниција, пакет су и гранате, пакет је храна, пакет је гардероба, пакет је термин који користи 500 хиљада српских војника. Значи то бесмислено, то што питате, као што дођеш код Београђанина и он ће да ти каже крај. Зна се како каже Београђанин. Тако и војник има своју узречицу за уопштenu ствар.

НАТАША КАНДИЋ: Ако би господин Медић био љубазан само да разјасни да ли тада 1992. године када се они формирају да ли је постоје «Црвене беретке» или је то Српска добровољачка гарда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али чекајте, шта везујете? Јел могу ја мало, хоћете Ви сада мало? Ево ја ћу сада ћутати па ћете ви сада мало, па стварно нема смисла. Само ми, молим Вас, реците на шта мислите уопште да ли су оформљене у том моменту «Црвене беретке» и да ли је.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је Српска добровољачка гарда, одакле «Црвене беретке» постоје независне?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Питајте ме госпођо директно немојте, ја волим директно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у то време биле формиране «Црвене беретке», да ли Ви то уопште знате. Да ли имате икакве везе са њима? Да ли Ви из виђења чујења, рад, из информисања знате или уопште не знате? У вези «Црвених беретки» ово што смо Вас сад питали? Да ли знате уопште било шта о томе?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не знам, ја знам за Добровољачку гарду тад у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време, па то Вас пита?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Шта сте ме питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кажете за ову Српску добровољачку гарду?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па ја и покојни Аркан смо другови пре овог рата били. Разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И знате од момента кад је он формирао? Јел?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Тачно. Знам да је формирао Српску добровољачку гарду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је формирао Српску добровољачку гарду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сад нам је рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Не, Аркан је командант, а ко формира, која институција формира?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Госпођо, ако мислите да је формирала држава Србија на челу са председником Милошевићем, Јовицом Станишићем и Френкијем Симатовићем или Кертезом и тако даље и тако даље, онда живите у заблуди. Једини човек који је био ауторитет за све, значи, сад говорим вам са мог аспекта онако лаички речено. Једини човек који није трпио ауторитете то је био пок. Жељко и нажалост тако је и завршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, мислим да је доста о Српској добровољачкој мислим заиста да то није тема и заиста да не ширимо толико. Довољно информација је било. У вези конкретног, да ли има још неких питања за првооптуженог, или можемо да завршимо? Паузу свакако правимо. Ви ћете моћи присуствовати даљем испитивању осталих оптужених па ће те слушати излагање као што сам вам рекла, ако буде

потребе да им поствите питање, примедбе или било шта слично? То ћете моћи у току даљег тока поступка. Правимо паузу пола сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петрашевић Перу, молим вас.

Добар дан. Изволите. Реците ми како сте Ви јесте добро, јер се добро осећате можете ли да присуствујете суђењу.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Одлично Богу хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да изнесете одбрану уколико Ви то будете желели, можете?

Прво да Вас питам јесте ли разумели оптужницу, јуче смо чули, јесте разумели? Знате ли шта вам се ставља на терет овом оптужницом?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте? Такође желим да Вас поучим да Ви као оптужени у овом кривичном поступку имате права у смислу да изнесете своју одбрану, значи да се изјасните поводом оптужнице и кривичног дела и Ваше кривичне одговорности које Вам се ставља на терет. Имате могућност да не изнесете одбрану, да одговарате на питања која Вам постави суд и остали учесници у поступку или да не одговарате. Значи, то су Ваша права која Ви можете да користите у току кривичног поступка. Да ли желите да изнесете одбрану?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Користим право да у овом моменту не одговарам на постављена питања. Свој исказ ћу дати пошто одлучите о предлозима одбране који су везани за доказни материјал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми само још нешто. Ја сам Вас такође поучила кад сте сви ту били да сви оптужени треба да прате цео ток суђења, обзиром да имају права да постављају питања и да коментаришу како исказе саоптужених тако и у односу на сведоке који се буду извели у току поступка, значи све оно што се буде десило Ви имате право да се изјасните о томе. Знате за то Ваше право, сећате се да сам ја то рекла, према томе, остајете при том ставу који сте сад рекли?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте, прво нисте изнели Вашу одбрану, први пут када сте саслушани код истражног судије, уствари нисте ни пред органима СУП-а па онда 3.6. јел тако нисте желели да изнесете одбрану, а 8.9. сте онда тражили да пред истражним судијом да изнесете одбрана и тада сте изнели одбрану коју ми, наравно, имамо у списима предмета где је скинут транскрипт којег сте Ви такође добили у оквиру целог предмета који Вам је достављен. Значи у овом моменту не желите ништа да причате ни да одговарате на постављена питања, или само желите нешто да кажете или уопште не желите ништа?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не, ја бих Вас најљубазније замолио да уважите моју одлуку у овом моменту. Значи, ја ћу сигурно дати изјаву и изјаснићу се и више него што јесам, јер сам у међувремену размишљао о свему што се десило и сетио сам се неких других детаља, али у овом моменту не желим да дам изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ваше је право да изнесете или не.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председнице већа, ово је могло да остане и незнано суду али нема никаквих разлога ја сам како бранилац друго-оптуженог сугерисао друго-оптуженом да у овом моменту не одговара на постављена питања. Он је свој исказ и своју одбрану дао у фази истраге, он ће ту изјаву засигурно дати али из одређених разлога ми очекујемо одлуку суда поводом нашег предлога везано за доказни материјал. Али, чак и независно од те одлуке, засигурно ћемо изнети одбрану у току

поступка са још извесним детаљима који нису речени, а са којима сам ја као бранилац упознат тек накнадно након дате прве изјаве. Ја Вас молим да то респектујете јер такве су и законске обавезе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је чињеница, али такође, по закону оптужени који не изнесе своју одбрану на главном претресу ако је изнео у претходном поступку његова одбрана ће се прочитати на главном претресу. То и сами знате. Незнам сад пошто ми овде није ЗКП тачно који је члан али то нам закон омогућава да прочитамо његову одбрану коју је дао у претходном поступку.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Немамо ништа против те одлуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Апропо те одбране он може после евентуално нешто да се изјасни или да изнесе, премедбе, предлоге.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: : Ми немамо ништа против. Молим.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Кажем то је по закону. Не можете имати против.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро чекајте, ја сада сам ту нема проблема, ја сам још увек присутна, немојте молим вас сада да се убацујемо.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Нема проблема, ја сам захвалан колеги што покушава да ме едукује, али сасвим случајно и ми то знамо од раније. Тако да, нек се поступи сагласно законским одредбама случајно знам и ја. Према томе, свесни смо апсолутно тога, али нећемо одговарати на постављена питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема никаквих проблема, ја сам Вас просто подсетила што кажу на одредбу коју нам закон као такав предвиђа.

Можете Ви да седнете, пошто не дајете одбрану можете да седнете.

Одбрана оптуженог ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРЕ

Пошто је поучен о својим правима у кривичном поступку, изјављује да у овом моменту не жели да изнесе своју одбрану нити да одговара на питања суда.

У смислу члана 321. става 2. ЗКП-а суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се прочита записник о саслушању окривљеног Петрашевић Пере сачињен дана 08.09.2005.године пред Окружним судом у Београду, пред Већем за ратне злочине у истражном поступку.

АДВ. МР. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Ја Вас молим да констатујете целину његове изјаве, оно што је рекао да ће у овом тренутку, а да ће дати изјаву и са новим детаљима, оно што је он рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није проблем никакав, то ћемо свакако рећи. Додајте само.

Да неће да одговара на питања, неће у овом моменту да изнесе одбрану, али да ће је дати у току поступка.

Мислим да смо тако и отприлике рекли. Добро, значи, читамо записник, као што сте чули о саслушању осумњиченог Петрашевић Пере сачињен дана 08.09.2005. године пред Окружним судом у Београду, Већем за ратне злочине, у истражном поступку против опт. Медић Слободана и др. због крив. дела ратног злочина према цивилном становништву из чл. 142 ст. 1 КЗ СРЈ. Наравно, крећемо са личним подацима које сада, мислим да нема потребе, јер смо их чули.

Истражни судија, Окружни суд у Београду, Веће за ратне злочине, истражни судија Милан Дилпарић, у присуству записничара Катице Лекић, заменика тужиоца за ратне злочине Богдана Станковића и бранилаца окривљених, у предмету против осумњиченог Медић Слободана и др. због крив. дела ратног злочина према цивилном становништву из чл. 142 ст. 1 КЗ СРЈ, у предмету Ки.В.7/о5 дана 8.09.2005.године у 9.20 часова приступа саслушању окривљеног Петрашевић Пере.

Господине Петрашевићу, прошли пут то је било 3.06. ви сте упознати са вашим правима односно да нисте дужни да износите своју одбрану, нити да одговарате на постављена питања, односно можете се бранити како сматрате да вам највише одговара укључујући и одбрану недавања исказа. Ако изаберете овога пута да дате исказ, све што будете рекли у току поступка, може бити употребљено као доказ у даљем току поступка. Је ли вам то јасно?
Окр. Петрашевић Перо: Јасно ми је.

Истражни судија: Ми имамо ваше личне податке у списима, сем ако има неких измена тих личних података у међувремену, ви их кажите, ако нема, да пређемо даље.

Окр. Петрашевић Перо: Нисам упознат шта је код вас.

Истражни судија: То су ваши лични подаци које сте већ дали у току истражног поступка.

Окр. Петрашевић Перо: То је то.

Истражни судија: Ви сте се изјаснили да вас заступа адв. Левајац.

Окр. Петрашевић Перо: Тако је.

Овде поред окривљеног стоји пуно име и презиме да не бих сваки пут понављала ја ћу само ставити окривљени. Мислим да је јасно.

Истражни судија: Је ли то остаје и даље тако.

Окривљени: Остаје наравно.

Окривљени: Јесте.

Истражни судија: Осим Вукова, да ли сте неког другог познавали у тој јединици пре него што сте отишли у њу?

Окривљени: Познавао сам команданта Слободана Медића само у пролазу, што би рекли. Имали смо пар пута на пункту да се сретнемо.

АДВ. МР. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Председнице већа, прескочили сте другу страну.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја сам причитала другу, нисте ме слушали пажљиво. Можда сам, али ја сад немам ту другу овде код мене. Дајте ми, или списе предмета. Ја је немам, пошто ја имам копију моју па можда је изостављено.

Истражни судија: Ви сте прошли пут имали прилике да прочитате захтев за спровођење истраге и прочитали сте га, да ли треба поново да вам га предочим уколико сте заборавили.

Окр. Петрашевић Нема потребе.

Истражни судија: Реците ми, јесте ли одлучили да дате свој исказ.

Окр. Петрашевић Одлучио сам да дам изјаву.

Истражни судија: Изволите, почните од тога како сте дошли у јединицу која је предмет овога поступка.

Окр. Петрашевић Јединице «Шкорпиони».

Истражни судија: Да.

Окр. Петрашевић Дошао сам почетком 95. године, то је значи негде март био, неколико дана пре одласка на терен Велика Кладуша. Значи, тамо сам, у јединицу сам стигао тако што се моја претходна јединица расформирала, а чуо сам да ми је колега Вуков Александар тамо и зато сам се упутио у ту јединицу.

Истражни судија: Од кога сте чули да је Вуков тамо, по чему вам је он колега, која је бивша јединица.

Окр. Петрашевић Неколико је јединица мојих бивших, између осталих Српска добровољачка гарда у којој сам упознао Вуков Александра, по распаду Српске добровољачке гарде, он је отишао у Ђелетовце, тада је ваљда био «Одред Боца», тек после су били «Шкорпиони» а ја сам отишао назад у одељење министарства, значи одељење за обезбеђење лица и објеката. И после тога је формирана специјална јединица у Ердуту, специјална јединица полиције, која је била расформирана у фебруару 95. године, тада сам остао без посла и упутио сам се за Ђелетовце.

Истражни судија: Када говорите о министарству, говорите о Министарству Републике Српске Крајине.

Окр. Петрашевић Јесте.

Истражни судија: Осим Вукова, да ли сте неког другог познавали у тој јединици пре него што сте отишли у њу.

Окр. Петрашевић Познавао сам команданта Слободана Медића, само у пролазу, што би рекли, имали смо пар пута на пункту да се сретнемо и кад смо били на терену, као припадници Српске добровољачке гарде у Ђелетовцима, да се сретнем са њим.

Истражни судија: Када сте отишли у Ђелетовце, јесте ли се прво јавили Вуку или Медићу или неком трећем. Како је дошло до тог пријема вашег у јединицу.

Окр. Петрашевић Јавио сам се Вукову, чуо сам да је он био командант извиђача и очекивао сам да он може ту да ми помогне, међутим, он што је могао, рекао је да може да ме одведе код команданта, значи код Медић Слободана и да он више ништа не може пошто се њега ништа ту не пита и отишли смо код Медић Слободана, рекао ми је «За пар дана идемо на Кладушу ако хоћеш можеш, ако нећеш». Рекао сам да хоћу.

Истражни судија: Јесте ли тада потписали нешто.

Окр. Петрашевић Не.

Истражни судија: Јесте ли некада касније потписали било какву приступницу, уговор, сагласност или нешто слично.

Окривљени: Не.

Истражни судија: Кад сте добили униформу.

Окривљени: Кад сам добио униформу. Видите ја сам имао доста из јединица униформи, тако да се не сећам да ли сам добио униформу пре тог терена или после тога терена.

Истражни судија: А оружје.

Окривљени: Оружје пре терена.

Истражни судија: Од кога.

Окривљени: Били су тамо задужени, не знам тачно ко је.

Истражни судија: Можете ли да нам објасните, немате никакав званичан документ да сте члан те јединице, ако схватам, а добијате оружје, како то.

Окривљени: Па ја имам у војној књижици уписано њихову војну пошту, значи уписано нам је, пробало се одрадити да нам се призна у радни стаж тај боравак тамо, што нам наравно нису признали, а што се тиче тих генералија, да ли се морало потписати нешто.

Истражни судија: Кад идете у војску, па вам упишу у војну књижицу, уписује на основу нечега, некога упута, је ли тако. На основу чега је вама уписано у војну књижицу да сте припадник те јединице.

Окривљени: На основу чега. Па био сам припадник те јединице.

Истражни судија: У реду, али неки документ мора да има на основу кога се уписује у војну књижицу податак.

Окривљени: Верујте нисам упознат са тим. Значи само што смо потписивали кад подижемо плату, значи да потпишемо да смо је примили.

Истражни судија: Шта вам је писало на документу који сте потписивали кад подижете плату.

Окривљени: Не могу да се сетим детаља.

Истражни судија: Хајмо онда даље. Отишли сте на Кладушу, вратили се са Кладуше, Ђелетовци итд. тај период ме не интересује и пре Трнова, ви сте у Ђелетовцима, ако добро разумем. Каква је структура јединице у том периоду.

Окривљени: Каква је структура. Па јединица је била задужена за не знам колико километара границе, за обезбеђење, плус нафтна поља. Значи, јединица је састављена између 400 и 500 људи, значи, две чете, извиђачки вод, радни вод и одељење кухиње.

Истражни судија: Знате ли ко су били руководиоци тих јединица.

Окривљени: Тих чета.

Истражни судија: Од почетка, Медић Слободан је на челу, па испод њега даље.

Окривљени: Медић Слободан је био комадант. Онда испод њега с времена на време говорило се да је Вуков заменик, он је био комадант извиђача, командир извиђача, командир једне чете је био Медић Драган, значи Боцин брат, заменик је био Ракић Зоран и командир друге чете је био, ако се не варам Ђуро Опачић Чоке, а његов заменик Дмитровић Перо. Не знам ко је руководио са радним водом и у кухињи, за набавку је био Вученовић Бранислав, не знам ко је био баш главни.

Истражни судија: Добро, није кухиња већ није интересантна толико. Рекли сте, говорило се да је Вуков, како је могуће да у таквој једној формацији не зна се ко је заменик комаданта.

Окривљени: Врло могуће, врло могуће. Говорило се да је заменик, ја сам се надао да је заменик, међутим, схватио сам да није, зато што терен пре него што сам ја дошао, то је било негде околина Бихаћа, где су они тада ишли, Вуков није ишао и тад је

остао, а пошто је остао, речено му је да је он заменик па мора да остане, не могу ићи обојица на терен, него неко мора да остане. Колико сам ја схватио, од тог израза се води да је он заменик. Мада он није могао ником осим својих извиђача да нареди и да било шта сугерише. Не само он него и командири чете, ни заменици командира чете.

Истражни судија: Је ли био неко ко је осим Медић Слободана могао да нареди било коме било шта.

Окривљени: Не. Само Медић Слободан.

Истражни судија: А кад он није ту.

Окривљени: Он је ту.

Истражни судија: Добро, кад је он на терену рецимо.

Окривљени: Када је он на терену, онда би рецимо том приликом оставио Вукова и тад је Вуков, имао је везу, не знам да ли сваки дан или након пар дана су се чули, без обзира што је на терену, значи Боца би нашао начин да се чује, да види шта је и ако има каквих проблема, сугерисао је како да се отклоне.

Истражни судија: Он оставља некога ко фактички у Ђелетовцима врши те командне дужности.

Окривљени: Јесте.

Истражни судија: А на терену, да ли има неко ко уместо њега може да га замени. На пример, на терену он оде на неки састанак ван тог подручја и остаје јединица на терену, односно део јединице, ко га у тим тренуцима мења.

Окривљени: Командири имају своју чету, командири водова.

Истражни судија: А на челу јединице.

Окривљени: Не, нико. Нико господине, то је јединица да не будем безобразан или, то је јединица која је прво била одред, значи били су одређени за обезбеђење нафтних поља, па би после прерасли у чину дивизиона, припојени су Војсци Републике Српске Крајине и мислим да Боцо као такав није ни хтео да неко може да га угрози на том месту.

Истражни судија: Да будемо прецизни, када говорите Боцо, говорите о Слободану Медићу.

Окривљени: Говорим о Слободану Медићу.

Истражни судија: Убудуће можете употребљавати надимак пошто смо то дефинисали. Где сте ви у тој структури, ви лично.

Окривљени: Где сам ја, ја сам, чим сам дошао припојен сам извиђачима, које је водио Вуков и после тога терена, па једноставно само не могу да кажем на овај или онај начин, само ми је рекао Боца, када су ишли за Шид или за Паланку, «ајде спреми се идеш са нама». Мислио сам да је нешто овако озбиљније, међутим смо смо отишли што каже на пиће, сутрадан поново, па поново, па поново и једноставно рекао је «немаш више везе са извиђачима од сада си стално уз мене» и то је то.

Истражни судија: Из овога што ви кажете рађа се једно ново питање, а то је, зашто је то урадио тако.

Окривљени: Зашто тако а не на други начин.

Истражни судија: Зашто вас је преузео фактички.

Окривљени: Па вероватно му је требала особа попут мене.

Истражни судија: Објасните нам то мало. Каква је особа то.

Окривљени: Па вероватно би се осећао сигурније уз мене. Ако сам добро схватио питање.

Истражни судија: Суштина мог питања, нисам желео да сугеришем, је ли ви имате неких борилачких вештина, стрелац добар или било шта у том смислу.

Окривљени: Па моје војне карактеристике су одличне, и што се тиче гађања и што се тиче дисциплине, носилац сам значке примеран војник, значи никад нисам одбио наређење нити сам дошао у конфликт са претпостављенима, пре рата сам се бавио боксом, тренирао сам кик-бокс, циу-цица, значи имам иза себе нешто, ем сам био у одељењу за обезбеђење лица и објеката и радили смо, обучавали смо се како да се обучавају и лица и објекти.

Истражни судија: Значи то су те карактеристике на вашој страни због којих ви мислите да вас је он преузео код себе. Је ли вам рекао шта ће бити ваше задужење конкретно.

Окривљени: Јесте, тек након, не знам сад да ли је прошло 10-15 дана или месец дана, рекао је «од сада си самном и твоја је брига само ја». Ја сам му поставио питање да ли може неко да ми наређује «нико», искључиво одговарам њему, извршавам његова наређења и то је то.

Истражни судија: Можете ли да прецизирате период кад се то десило, да ли је то био април, мај, јуни, јули 95. 96, кад је тачно било.

Окривљени: 95. април, почетком априла смо отишли на Велику Кладушу, били смо тамо петнаестак-двадесет дана и после великог тровања смо се вратили, значи рецимо после, месец дана после мога доласка у јединицу.

Истражни судија: То је значи негде мај месец.

Окривљени: Мај месец.

Истражни судија: Поред вас, је ли било још људи који су имали исто задужење.

Окривљени: Јесте, био је Момић Милорад и био је Медић Александар који су били стриктно уз њега.

Истражни судија: И вас тројица сте ишли стално са њим.

Окривљени: Стално. Евентуално ако се неко разболи или ако има неко друго тренутно задужење онда би без њега били.

Истражни судија: И то је од тог тренутка па надаље била стална процедура.

Окривљени: Да.

Истражни судија: Можете ли да ми кажете у том тренутку, да ли сте познавали Давидовића.

Окривљени: Да.

Истражни судија: Шта је он био тада.

Окривљени: Нико и ништа. Нико и ништа, он је човек који је разна радна места променио, човек један од многих који је познаник Слободана Медића и био је у кухињи и био је, ја мислим да је неко време и магацин држао, а кад би се ишло на терене, онда га је обавезно Боца држао поред себе.

Истражни судија: Због чега.

Окривљени: Због чега, да не будем непристојан, више због шале и због хумора и зато што је слепо, слепо био одан Боци.

Истражни судија: А Медић Бранислав.

Окривљени: Зекан, он је Боцин шогор, значи Боца је оженио његову сестру и он је био возач тамо.

Истражни судија: Јесте ли га у то време, дакле пре Трнова знали.

Окривљени: Знао сам, као екстра механичара, екстра возача.

Истражни судија: Је ли он радио уз Боцу или је радио у некој чети односно у извиђачима.

Окривљени: Искрено, ја не знам да ли је он и био припадник јединице, знам да је био механичар, бринуо се, кад год би био неки квар озбиљнији квар, тад би се њега звало и кад се ишло на терене, рецимо наоружање и тако шта, углавном би он возио.

Истражни судија: Колеге ако сте сагласни, пошто је ово први сегмент који није везан за конкретно боравак у Трнову него за организацију јединице и учешће, ако имате у односу на тај део неко питање, да сад то завршимо да не би после. Тужиоче, браниоци.

адв. Левајац: Имам три питања. Окривљени Петрашевић је рекао да је познавао Вукова из времена док су заједно били припадници Српске добровољачке гарде. Моје питање гласи, да ли је окривљени Петрашевић имао неке посебне пријатељске или некакве друге односе са Вуковим или је то било само познанство из јединице Српске добровољачке гарде.

Окривљени: Па видите, ми сви, не сви већина, који смо били у тој јединици, остали смо у позитивним другарским односима, мада је Вуков тип човека затворенијег, који не да баш приступ, тако да је с њим јако тешко бити нешто екстра добар.

адв. Левајац: Да не бих сугерисао, окривљени је рекао, ако сам слободан да интерпретирам да је заправо Вуков ту неформалну позицију заменика команданта имао у оним ситуацијама када командант Слободан Медић Боца није био у Ђелетовцима. Дакле, да ли се та позиција неформална, како сам ја схватио, заменика команданта, везује само за Ђелетовце, за ситуацију када је јединица била у Ђелетовцима.

Истражни судија: Мислим да смо то разјаснили, али одговорите.

Окривљени: Па видите, кад нема у тој ситуацији, значи на том терену кад се ишло на околину Бихаћа, тад је он био задужен за бригу око Ђелетоваца и људи који су остали ту, а нигде даље нисам приметио да је добио било какво задужење које би га ставило било изнад кога.

Адв. Левајац: И питање за осумњиченог Петрашевића, да му је наређено да буде на линији или на неком другом месту, као што му је речено да буде уз команданта, да ли би и такво наређење извршио.

Окривљени: Наравно.

адв. Левајац: Да ли је његов избор био да буде уз команданта или је то било наређење.

Окривљени: Нико мене није питао да ли желиш, само ми је речено и то је то.

адв. Левајац: Хвала лепо, немам више питања.

Истражни судија: Онда идемо даље. Долази до покрета у Босну, како ви сазнајете да се креће на терен, где крећете, како крећете и сам тај пут.

Окривљени: Па ми кроз Боцин разговор у возилу, пошто смо били нон стоп са њим, смо сазнали да се иде на Сарајево.

Истражни судија: Хајде да прецизирамо, кад кажете били нон стоп с њим, и у возилу, говорите о Боци, Медић Александру, Момићу и вама, вас четворица. Има ли још ко.

Окривљени: Ретко када буде неко, углавном је нас четворо.

Истражни судија: Говорите о вама четворици.

Окривљени: Чак смо, да будем прецизнији, моје место је било иза Боце, значи ако он вози ја сам иза њега, ако је сувозач, ја сам иза њега. Значи знало се у детаље где је чије место и тад у разговору рекао је да нас чека терен, не зна још где, и после када је сазнао, ми смо добили информацију од њега да се иде на Сарајево и тад смо отишли на Јахорину, да би после завршили у Трнову, а Трново није Сарајево.

Истражни судија: Кад сазнајете да идете на Трново. На Јахорини сте, колико су моја садашња сазнања, преспавали једну или две ноћи у хотелу.

Окривљени: Тако некако.

Истражни судија: Да ли сте ту на Јахорини срели припаднике неких других формација, било којих, било чијих и било каквих.

Окривљени: Била је специјална јединица из Ердута, специјална јединица МУП-а Српске Крајине, Републике Српске Крајине.

Истражни судија: Да ли је било неких паравојних формација.

Окривљени: Не.

Истражни судија: Јесте ли видели неког од политичких функционера, војних, полицијских.

Окривљени: Видео сам, сад не могу да се сетим да ли је то на почетку било.

Истражни судија: Говоримо само о Јахорини, не о Трнову.

Окривљени: Пошто смо се ми враћали на Јахорину, па не могу сада да се сетим кад смо дошли, ми смо сваких, рецимо 4-5 дана одлазили на Јахорину из Трнова, био је ту и господин Милан Милановић, једном приликом нас је посетио Никола Кољевић, сад за остале бих нагађао.

Истражни судија: Пошто сте ви били у том периоду на Јахорини, концентришите се само на прва два-три дана пре доласка на Трново, да ли је Боца односно Слободан Медић имао контакт са неким у тих неколико дана и тада од неког примио некакво наређење.

Окривљени: Боца је стално имао контакте са људима из Босне, ја не знам како се они зову, шта су били по чину, не знам, али ми смо свакодневно и на Трнову одлазили у команду где је он добијао наређења, шта, како, где.

Истражни судија: Кажете одлазили у команду, шта то прецизно значи.

Окривљени: Па у Трнову је била команда, где су се налазили комаданте те јединице, да ли одбране, не знам која је јединица била, да ли су били полиција или војска, али углавном свакодневно смо ишли код њих.

Истражни судија: Јесте ли ви или неко од вас тројице, пошто говорите о тројици, били присутни поред Боце док он разговара са њима или сте били са стране чували стражу.

Окривљени: Мој задатак је био да идем с њим кроз до врата и чекам испред врата где и остали припадници обезбеђења других људи, комаданата, а Момић, Давидовић и Медић су остајали доле или код возила.

Истражни судија: То значи да разговорима нисте присуствовали.

Окривљени: Не.

Истражни судија: Да ли вам је можда познато ко је издао Боци наређење да јединица заврши у Трнову.

Окривљени: Ја мислим, ако дозволите да мислим, Милан Милановић Мргуд.

Истражни судија: На основу чега сте то закључили.

Окривљени: Па зато што је он био, дошао је на разговор, он и ако се не варам Којић Илија који је био помоћник министра Републике Српске Крајине, и после тога, нисам присуствовао том разговору, после тога смо ми, то вече кренули, преместили се у Трново.

Истражни судија: Јединица односно део јединице који иде на Трново, колико људи броји, шта од опреме имате, која возила, ко управља тим возилима, ко руководи деловима јединице, значи ти детаљи у овом тренутку.

Окривљени: Ишла је једна чета, једна појачана чета, ја мислим око 150 људи, вод извиђача и одељење кухиње које је ишло са нама, колико се сећам Ђуро Опачић је водио чету, био је иза њега Дмитровић Петар, ако се не варам, или Пера Чубра, тако га боље знамо, он је био, Вуков је био испред извиђача, испред кухиње је био, мислим Вученовић Бранислав и Стојковић Слободан, ишло се у више возила, пошто се ишло по мраку, угашених светала и мислим да су углавном биле «стодесетке», «стопедесетке», ми смо конкретно ишли у џипу, значи ишло се ноћу по пртеним путевима.

Истражни судија: Кад кажете «стодесетке» и «стопедесетке», то су камиони.

Окривљени: Камиони да, «там 110» и 150.

Истражни судија: Колико их је било.

Окривљени: Не могу прецизно да кажем.

Истражни судија: Знате ли ко су били возачи.

Окривљени: Нагађао бих.

Истражни судија: Знате ли ко је возио џип.

Окривљени: Тада, наш џип је возио Момић, пошто он има проблема са видом, онда је преузео Боца и Боца је сам возио.

Истражни судија: Је ли био неки аутобус с којим сте ишли.

Окривљени: Аутобусом је војска дошла до Јахорине, јер аутобус остаје на Јахорини, аутобус тамо није ни могао да прође тим путем којим смо ми отишли, до Трнова.

Истражни судија: Кад кажете војска, мислите на вашу јединицу.

Окривљени: Да, да на нашу јединицу.

Истражни судија: Како је извршен распоред јединице, људство, на терену, на линији фронта.

Окривљени: Па имали смо прилику, како сам схватио из Боциног разговора, да будемо јединица која ће бити у резерви, па ако би негде пукло да буде испомоћ, што је много ризичнија варијанта, а Боца је прихватио да држимо један део линије, јер то је много безбедније за људе и добили смо, не знам колико километара линије или метара можда, не знам, у то нисам упућен и углавном то нам је био задатак.

Истражни судија: Ви сте били смештени у неким викендицама ако сам ја добро схватио.

Окривљени: Да, ми смо били у викенд насељу, рецимо јединица, специјална јединица МУП-а Српске Крајине се сместила у Трнову, а Боца је намерно избегао и могућност струје и рецимо бољег смештаја, па смо се извукли у викенд насеље што се показало добро, јер нас нису гранатирани, њих јесу.

Истражни судија: Да ли је целокупно људство било на линији или су се мењали људи на линији.

Окривљени: У почетку су се мењали, а мислим после да су ту промену променили на већи период да не би стално, јер је јако напорно било силажење и пењање до линије.

Истражни судија: Како су људи добијали храну.

Окривљени: Некад возилима, некад једноставно мазгама, а некад су људи силазили доле, значи ти који су на линији, силазили би до пола пута, па би преузимали, некад скроз до нас су силазили да преузму.

Истражни судија: Јесте ли ви ишли на линију.

Окривљени: Ишао сам у два наврата, када је ишао и Боца.

Истражни судија: Да ли се до линије могло доћи превозом или је неки део тог пута морао пешке или на коњу да се пређе.

Окривљени: На ту линију где смо првобитно били, могло се доћи возилом, међутим, линија је после премештена, ту линију су преузели Босанци, босанска нека јединица, а ми смо пребачени на леву страну, тамо се није могло доћи возилом, колико ја знам, бар тим путем се није могло.

Истражни судија: Да ли је Вуков односно извиђачи, његова јединица, била на линији, или су били са вама у викендицама.

Окривљени: На линији су били.

Истражни судија: Јесу ли они све време били на линији или су се мењали.

Окривљени: Е то не могу да кажем, мислим да је Вук прихватио да буде сво време на линији. Мислим да је имао једну промену или две и онда да су извиђачи остали сво време, а остала јединица, значи чета, да је имала смене које су се.

Истражни судија: Да ли вам је познато с леве и десне стране ваше јединице, које су јединице биле.

Окривљени: Мислим да су биле босанске јединице, нисам сигуран.

Истражни судија: Конкретније да ли знате које.

Окривљени: Не знам.

Истражни судија: Знате ли можда одакле су.

Окривљени: Спомињала се јединица из Добоја, остало не знам.

Истражни судија: Мало пре сте поменули да сте ишли на 5-6 дана на Јахорину. Да ли вам је познато у ком циљу, због чега.

Окривљени: Па у циљу што је, колико сам схватио, Боца имао стални контакт са остатком јединице у Ђелетовцима и са Милановић Миланом-Мргудом.

Истражни судија: Да ли сте том приликом долазили у контакт са још неким изузев са њим.

Окривљени: Било је, било је неких босанских, како да кажем, руководиоца или комаданата, углавном кад би он разговарао са њима, ми би били за другим столом и тако, и једном приликом нас је посетио покојни Никола Кољевић.

Истражни судија: Да ли сте за време боравка у Трнову дошли у контакт са неком другом јединицом, осим са тим јединицама које су биле са ваше стране.

Окривљени: Па знали смо да је тамо јединица та специјална јединица МУП-а Републике Српске Крајине, из Ердута, знали смо да су тамо, мада су они били удаљенији од нас.

Истражни судија: А да ли сте видели још неку јединицу.

Окривљени: Не.

Истражни судија: Арканове нисте видели. Постоје подаци да су и они били у Трнову.

Окривљени: Па њих гурају свагде.

Истражни судија: Значи ви их нисте видели.

Окривљени: Ја их нисам видео.

Истражни судија: Јесте ли ишли у Трново.

Окривљени: Јесам.

Истражни судија: Јесте ли у Трнову видели неку другу јединицу осим тих, осим те људе из Ердута.

Окривљени: Па видите униформи је било много, код нас се на томе баш није много радило да буде једнообразно, тако да разних униформи је било, од комбинезона, дводелних униформи, доњег дела са мајицом, свега је било, а баш обележја, нисам превише обраћао пажњу.

Истражни судија: Хајде да се вратимо на ове викенд куће доле где сте ви смештени, ко се налази ту, Медић Слободан и ко још.

Окривљени: Остатак наше јединице.

Истражни судија: Који остатак.

Окривљени: Они који нису на линији, значи одељење кухиње и остатак чете која је ишла на терен, која није на линији.

Истражни судија: Поред оних људи који иду на линију, има ли неки који не иду на линију, него су стално ту у том викенд насељу.

Окривљени: Па на линију нисмо ишли ми као обезбеђење, није ишла кухиња, мислим да су остали ишли.

Истражни судија: Кад кажете ви као обезбеђење, на кога мислите.

Окривљени: На себе, на Момића, на Медић Александра на Боду Давидовића, Слободана Давидовића, на Стојковић Слободана, на Вученовића, на Зекана, не знам да ли је још неко кога нисам споменуо.

Истражни судија: То су људи који су стално доле били.

Окривљени: Да.

Истражни судија: Зекан беше Медић Бранислав.

Окривљени: Медић Бранислав, да.

Истражни судија: Откуд он ту, кад сте рекли да је углавном позиван за те кварове око кола и за те ствари.

Окривљени: Мислите откуд на терену.

Истражни судија: Мислим откуд ту у Трнову у викенд насељу, шта ће ту, да ли је ту у случају неког квара на неком возилу или има неку другу улогу.

Окривљени: Па у случају неког квара, пошто се дешавало на терену, верујте нема бољег мајстора од њега.

Истражни судија: Да ли је Вуков долазио са терена и колико пута.

Окривљени: Једанпут или двапут је силазио доле и то мислим углавном по батерије за мотороле.

Истражни судија: Кад сте већ поменули батерије, на који начин сте ви одржавали везу са линијом фронта.

Окривљени: Преко моторола, путем моторола.

Истражни судија: Јесте ли имали проблема са тим моторолама, са њиховим батеријама, исправношћу.

Окривљени: Било је проблема, било је проблема, јер нормално сви имају ометаче који, када је било каква акција онда укључе се ти ометачи да би нам ометали разговор и онда постоје разни начини да се ипак ступи у контакт и нормално, пошто тамо није било агрегата, нисмо имали агрегат, морали су редовно да се мењају те батерије.

Истражни судија: Значи, ако добро схватам, неко је морао редовно да силази и да се пење да би мењали батерије.

Окривљени: Да. Не знам то редовно да ли је било сваки дан или сваки други дан или сваки трећи, то не знам, али углавном то је био начин на који су мењали батерије.

Истражни судија: Да ли је Боца те две прилике, ако је две, или колико прилика, када је Вуков силазио доле, њему давао нека посебна наређења.

Окривљени: Не знам, то би нагађао.

Истражни судија: Да вам не би сугерисао, даћу вам опис по функцији човека, а ви ми реците шта је његова улога била. Професионални војник, официр војске Југославије, који је код вас дошао тамо, шта је он тамо радио.

Окривљени: Манојловић Срђан, па једини он је био професионални војник. Он је у почетку, како сам ја схватио, био артиљерац, значи био је за артиљерију и за обуку осталих војника и доста је помагао око папира, око задужења наоружања и тако. Тек после тог терена је он некако дошао у центар пажње јер се на том терену јако добро показао. Фактички због његовог, због његове способности, доста живота је сачувано. Истражни судија: То значи да он није имао ни формалну ни неформалну ни случајну, ни тренутну улогу заменика Боциног.

Окривљени: Не, не.

Истражни судија: Која је његова улога била, није био обичан војник сигурно.

Окривљени: Видите он је, ја мислим да је дошао као заставник и с тим су га остали поштовали, ипак је старији, професионалац, али његово посебно задужење то не знам. Знам да је после Вуковог рањавања, Вукове несреће, да се почело причати за њега да је он заменик, мада опет није могао да нама пренеси ни осталима наређења.

Истражни судија: Ако сам добро разумео, а ви ми то потврдите или негирајте, на том терену не постоји заменик Боцин.

Окривљени: Не постоји заменик.

Истражни судија: Нико ко би уместо њега могао да изда било какво наређење јединици.

Окривљени: То је био велики проблем, пошто сам ја имао лоша искуства са тим и запитао сам се у случају његове, не дај боже, погибије, наша јединица буквално не би вредела ништа. Нама се то десило на једном терену са пок. Костић Радославом, када је погинуо, вратили су нас назад.

Истражни судија: Има ли у односу на овај део неких питања. Нема. Идемо сад онда, док ви боравите на Трнову, да ли се дешава нешто необично, да вам ја не сугеришем шта би то могло да буде, што одскаче од ових редовних активности.

Окривљени: Вероватно се односи питање на тај снимак и на то пуцање у заробљене Муслимане.

Истражни судија: Пре тога, како уопште долазите у ситуацију да до тога дође.

Окривљени: Како долазимо. Верујте да ја нисам упознат са тим, значи, упознат сам са ситуацијом да то јутро мене буде, не знам ко ме је пробудио, али кад сам погледао, пошто сам на спрату био, Боца ми се обратио «сиђи доле имам задатак за вас», мислио је на нас обезбеђење, и кад сам сишао видео сам «стодесетка» или «стопедесетка» је била, камион, и тад је рекао, издао је наређење да идемо, није рекао где, значи вероватно су возачи били упућени, да убијемо те људе.

Истражни судија: Јесте ли ви видели колико људи има у камиону.

Окривљени: Тек после сам видео да их има шест, нисам у први моменат видео.

Истражни судија: А тад када вам је издао наређење, јесте ли уопште видели да су у камиону људи.

Окривљени: Да. Није било затворено, а они су лежали у камиону.

Истражни судија: Је ли то био ваш камион или неки други.

Окривљени: Сви су они исти, сад на таблице нисам обратио пажњу.

Истражни судија: Ко је био возач камиона.

Окривљени: Не могу да се сетим.

Истражни судија: Је ли било сувозача.

Окривљени: Мислим да јесте.

Истражни судија: Јесу ли били ваши људи.

Окривљени: Давно је било, не могу да се сетим.

Истражни судија: Ко је био у камиону са овим људима.

Окривљени: У приколици, био сам ја, био је Стојковић Слободан, са камером и не знам да ли је још неко био.

Истражни судија: Је ли био поред вас још неко у камиону, у кабини или било где. Је ли пошло још неко возило.

Окривљени: Не знам да ли је пошло, знам тамо када смо стали, да смо били сви на окупу, сад како су дошли, то би нагађао.

Истражни судија: Кад кажете сви, на кога мислите.

Окривљени: На обезбеђење, значи на себе, на Момић Милорада, на Медић Александра, на Боду Давидовића, ту је био и Зекан.

Истражни судија: То је пет људи, Стојковић Слободан шести, још неко је ли био.

Окривљени: Тек после су сишли неки извиђачи.

Истражни судија: Говоримо о том тренутку, је ли још неко био.

Окривљени: Не могу да се сетим.

Истражни судија: Значи вама Медић Слободан издаје наређење да побијете људе из камиона.

Окривљени: Тако је.

Истражни судија: Је ли рекао на који начин.

Окривљени: Не.

Истражни судија: Је ли рекао ко су људи.

Окривљени: Рекао је да су војници, заробљени Муслимани.

Истражни судија: Је ли баш употребио реч војници, или је рекао заробљени Муслимани.

Окривљени: Рекао је заробљени војници.

Истражни судија: Је ли нешто на њима указивало да се ради о војницима, од одеће, обуће, било чега.

Окривљени: Имали су цивилну одећу, ја мислим да је један или двојица да су имали војничке чизме, углавном претпоставка је била да су се на брзину пресвукли, пошто су неки имали кратке панталоне, неки дугачке, зимске чарапе које су, значи дебеле чарапе које само војска носи, остале детаље....

Истражни судија: Је ли рекао Боца одакле ти људи у камиону.

Окривљени: Не.

Истражни судија: Је ли га неко питао за то.

Окривљени: Не.

Истражни судија: Је ли издао посебно наређење Стојковићу за ту камеру да понесе.

Окривљени: Јесте, рекао му је «иди снимај», пошто је био поред мене.

Истражни судија: И ако сам добро схватио, ви и Стојковић сте у камиону са тим људима.

Окривљени: Ја и он смо сигурно, а да ли је још неко био то, не могу да се сетим.

Истражни судија: Кажете за ове остале не знате како су се пребацили.

Окривљени: Не знам.

Истражни судија: Тај камион у једном тренутку одлази, ко га је одвезао.

Окривљени: Мислите када смо стигли тамо. Ја мислим да је био проблем са батеријом.

Истражни судија: Не питам због чега одлази, него ко га је одвезао.

Окривљени: Не знам. Мислим да је Зекан, мислим, али опет, то би било нагађање.

Истражни судија: Ви сте се ујутру пробудили и већ видели тај камион ту паркиран. Је ли му мотор тада радио или није.

Окривљени: Не могу да се сетим.

Истражни судија: Да ли сте видели том приликом неке друге војнике, неке друге јединице.

Окривљени: Мислите који нису припадници.

Истражни судија: Који нису ваши припадници.

Окривљени: Не сећам се.

Истражни судија: Ко је издао наређење да камион стане и да ти људи изађу из камиона, баш ту где су стали.

Окривљени: То не знам пошто сам ја био у приколици.

Истражни судија: Кад сте изашли из камиона, шта се дешава.

Окривљени: Кад смо изашли и кад су заробљеници изашли напоље....

Истражни судија: Ко је издао наређење да они изађу напоље.

Окривљени: Не знам, не знам, вероватно неко ко је изашао пре, па отворио и рекао «изађите напоље».

Истражни судија: Где се налази то место где су изашли.

Окривљени: Мени је то непознато место, знам да смо кренули према линији, према линији, јер то сам схватио по томе, пошто су извиђачи са Вуков Александром сишли доле.

Истражни судија: У ком тренутку они силазе.

Окривљени: Па ми смо већ били, заробљеници су изашли и наређено им је да легну доле и тада је камион отишао по батерију, ако се не варам, пошто је била испразнила се батерија, а било је наређено да се снима, значи морали смо чекати батерију и мислим да је тада, да су тада сишли извиђачи са Вуком доле, њих двојица или тројица, не могу прецизно.

Истражни судија: Сећате ли се ко је сишао са Вуком.

Окривљени: Не.

Истражни судија: Јесте ли знали те људе или се не сећате или их нисте знали или се не сећате ко је сишао. Разумете ме, да ли сте познавали те људе по имену, па се сада не сећате, или их нисте познавали.

Окривљени: па видите, ја када сам боравио тамо, ја сам спавао у соби где су извиђачи, значи све те људе сам познавао, по надимцима, неке по имену и тако, али не могу сада да се сетим који су прецизно били.

Истражни судија: Хајдемо да рекапитулирамо. Три извиђача, од којих је један Вуков.

Окривљени: Сад не знам да ли он и још тројица или он и још двојица.

Истражни судија: Три или четири, овај са камером, ви, Давидовић, Медић један, Медић Други, Момић, има ли још кога тамо, том приликом.

Окривљени: Не сећам се, десет година је прошло.

Истражни судија: То је укупно смо седам или осам набројали. Плус ова тројица или четворица, значи ту је негде око 10 људи.

Окривљени: 10-12 људи тако.

Истражни судија: Да ли сви ви крећете са овом шесторицом заробљених, са тог места где сте претходно били.

Окривљени: Нисам схватио питање.

Истражни судија: Кад крећете, кад дижете заробљенике, и крећете, да ли свих вас 10-12 колико је било, креће са њима, да ли неко остаје ту на путу од ваших војника.

Окривљени: Не сећам се.

Истражни судија: Да ли сте приметили да је неко други пре вас прошао тим путем према линији, неких 100, 200, 300 метара пре вас..

Окривљени: Колико се сећам, никога нисам видео, а сад.

Истражни судија: Док су ови заробљеници на земљи доле, док леже, да ли је неко од вас контактирао са Слободаном Медићем путем радио везе.

Окривљени: То не знам.

Истражни судија: Јесте ли ви то учинили.

Окривљени: Ја нисам.

Истражни судија: Јесте ли имали код себе моторолу.

Окривљени: Не.

Истражни судија: Да ли сте приметили да ли је неко звао Вукова да сииђе.

Окривљени: То не знам, знам да је сишао, а не знам да ли га је неко звао.

Истражни судија: Да ли је неко од вас, да ли сте чули, да је неко од вас поменуо да чекате Вука.

Окривљени: Не сећам се тога.

Истражни судија: У разговору, на траци се чује да се чека Вук.

Окривљени: Могуће је.

Истражни судија: Знате ли нешто о томе.

Окривљени: Не знам, знам да је дошао, да је сишао доле, али да га се чекало, не сећам се.

Истражни судија: Ко је издао наређење да се покрену ти људи и где.

Окривљени: Ту када су били спуштени...

Истражни судија: Претпостављам да долази батерија нова и ви крећете, ко издаје наређење «стигла је батерија, идемо».

Окривљени: Вук је био сишао, ја сам му пришао, ја сам се био одвојио од њих, значи, и хтео сам да видим којим разлогом Вук силази доле, да ли он можда нешто, везано за то био упознат или, схватио сам да није, и сасмо нам је рекао да је ризично било даље да се иде, пошто се стално пуцало тамо и тог момента је он и очекивао напад на свој део линије, тако да је рекао да даље не треба да се пролази и тада, ја мислим да сам ја позвао да се дође ту у то двориште.

Истражни судија: У то двориште, ако сам добро схватио, ви сте отишли тамо негде са пута, погледали шта има, како има и рекли да се дође у двориште.

Окривљени: Да.

Истражни судија: Мислио сам да то оставим за посебан сегмент, али пошто сте већ почели. Кажете да сте имали утисак да Вуков не зна ништа о том наређењу да се стрељају ти људи.

Окривљени: Па видите, он када је силазио доле, ја сам му пришао, значи пришао сам му, баш зато да не би он долазио скроз до тога, ја нисам био упознат да он треба да, ни да преузме те људе, ни да дође. И кроз разговор са њим, значи, он је питао да ли је стигла роба за њега, односно пакет, не знам како се изразио, рекао сам «не знам ништа о томе» и онда је он погледао и рекао «шта је ово», ја сам му рекао у контексту «ми смо ту због тог задатка» и он се изненадио откуд смо ми ту пошто зна да нисмо се одвајали од Боце једино ако је нешто, значи кад сам му то рекао више није ни постављао питања, нити бих му ја одговорио, јер то се њега не тиче.

Истражни судија: Значи он тада не зна ништа и ви му не кажете «добии смо задатак да побијемо ове људе», него само «ми смо ту због њих».

Окривљени: Што би он морао све да зна, да је требао да зна, Боца би му то јавио.

Истражни судија: Након што ви скрећете тамо, одвајате се од Вука, одлазите у то двориште и кажете, како већ «дајте их овамо» или већ нешто тако, је ли Вук и ови његови иду са вама или не.

Окривљени: Вука после нисам видео, пошто ми је рекао да очекује напад и чак је прокоментарисао «безвезе сам силазио доле», али сам приметио да су остали извиђачи, да ли њих двојица или тројица, њега више видео нисам, значи знам да се окренуо и да је отишао, сад да ли је остао или не, више га видео нисам.

Истражни судија: Значи ви са пута одлазите у то двориште, ливада је оно нека, нешто тако, трава велика. Видите те Вукове извиђаче, њега не видите, да ли сте оставили неко обезбеђење у окружењу тог места.

Окривљени: Не.

Истражни судија: Значи сви колико вас је било, одлазите тамо.

Окривљени: Сви колико нас је било.

Истражни судија: Тамо на лицу места има са десне стране, гледано како ви идете, рушевине неких кућа, зашто нисте отишли у те рушевине него сте одлучили да то што је учињено, деси ту на ливади, па да вучете после тела.

Окривљени: Па зато што постоји могућност при пуцању да буде рикошет, да изгине неко од наших.

Истражни судија: Када су се нашли сви, када сте се нашли, шест затвореника односно заробљеника и ви остали колико вас има, на тој ливади, је ли издао неко наређење да се пуца или било шта у том смислу.

Окривљени: Наређења као наређења није било. Није било, значи, нити је ту неко био стриктно одређен да преузме то на себе. Ја сам то добио наређење, да ли је посебно наређење добио од Боце Медић Александар, Момић, Давидовић, то ја не знам, значи знам да је мени пренео то наређење, ту је био и Аца поред мене, Медић Александар, значи ја сам свој рат и своју улогу у том рату, нисам замишљао тако. Нисам замишљао тако, значи, замишљао сам све, само не да морам да пуцам у везане људе, али кад је већ наређење било, онда да се то одради што пре, грубо речено «одради», ја сам наредио да се први издвоји и опалио сам први рафал, после тога је почело да се пуца и са леве и са десне стране, верујте ми да сам био у таквом шоку да даље, да вам причам, то би било нагађање.

Истражни судија: Значи не можете да прецизирате ко је после вас све пуцао.

Окривљени: Сувише је озбиљна тема да би било кога увлачио и било шта, да би нагађао.

Истражни судија: Добро, да не би нагађали, после тога ова двојица које сте одвојили, носе четири леша у ону рушевину, ко убија њих двојицу.

Окривљени: Верујте у шоку сам био, не могу стриктно да кажем ко је убио, а ко је пуцао у мртва тела.

Истражни судија: Има један детаљ пред крај, када неко говори да има још три метка, сећате ли се тога.

Окривљени: Мислим да је јесте, и да је то Медић Бранислав.

Истражни судија: Знате ли у кога је пуцао са та три метка.

Окривљени: Е то не знам. Пошто су тамо били сви.

Истражни судија: На ливади су убијена ова четворица, јесу ли они пребачени у ту исту зграду где су и ова друга двојица убијена.

Окривљени: Јесте.

Истражни судија: И јесу ли сви лешеве остали унутар зграде.

Окривљени: Колико знам јесте, да.

Истражни судија: Да ли сте ви те лешеве оставили тако или сте их запалили или покрили нечиме или било шта још урадили.

Окривљени: Видите у шоку сам био, мислим да су та четири леша прва, да су их ова двојица са нечим, неким шутом да су их прекривали, затрпавали, остало, што се тиче паљења то не знам.

Истражни судија: Да ли је накнадно било паљења тих лешева.

Окривљени: Не знам, било је прича после свакаких, али то је опет нагађање.

Истражни судија: Да ли сте ви чули да је Медић Слободан некеме наредио да донесе бензин, полије и запали та тела.

Окривљени: Па била је интересантна ствар која је чак била смешна, Вуков је са линије тражио да му се пошаље гориво или тако нешто слично, значи Боца му није слао, јер је схватио, мислио је да он тражи гориво за паљење тога, гориво је била шифра за муницију и буквално је морао да спусти човека доле и да каже «фали нам муниција, погледај у шифру то значи гориво или бензин», не знам сада напамет, знам да смо се насмејали на то.

Истражни судија: Јесте ли имали неког у јединици кога сте звали Црногорац.

Окривљени: Да.

Истражни судија: Ко је то.

Окривљени: Он је био командир извиђача пре Вукова.

Истражни судија: Знате му име.

Окривљени: Не знам, не знам, висок, црн, неких можда 195 висок, баш црногорски нагласак.

Истражни судија: Знате ли шта је било с њим.

Окривљени: Не знам.

Истражни судија: Је ли он био тада присутан.

Окривљени: Не могу да се сетим, не могу да се сетим ли је био на терену уопште.

Истражни судија: Јесте ли имали неког кога сте звали Шиптар.

Окривљени: Био је Ђоле Шиптар у извиђачима.

Истражни судија: Је ли он био тада присутан.

Окривљени: Мислим да јесте.

Истражни судија: Знате ли како се он зове.

Окривљени: Не знам. Он је, ја мислим да има неко шиптарско име. По томе му је и надимак Шиптар. И да ми кажете име, верујте ми да не знам да ли бих могао да потврдим да је баш то. Углавном смо га Ђоле или Шиптар звали.

Истражни судија: Да ли вам је познато да се неки људи из ваше јединице сада налазе у иностранству, имају посебан статус.

Окривљени: Посебан статус, мислите заштићени.

Истражни судија: Заштићени сведоци.

Окривљени: Па колико сам упознат Стопарић од раније и сада Косановић Душко Сова.

Истражни судија: Јесте ли њих двојицу видели тог дана.

Окривљени: Стопарића не, а Косановића не сећам се, мислим да је он био тамо, да би вероватно он снимао, мислим да није био ту.

Истражни судија: Колико ми знамо Косановић је због неких стомачних тегоба или не знам ког разлога био враћен у Ђелетовце.

Окривљени: Да, не само он, још неко је био враћен, а не могу да се сетим ко је.

Истражни судија: А Стопарића нисте видели тај дан.

Окривљени: Мислим да не.

Истражни судија: Је ли вам познато име Хован Дамир.

Окривљени: Да.

Истражни судија: Јесте ли њега видели тај дан.

Окривљени: Мислим да не.

Истражни судија: Кад сте се пробудили то јутро, колико је то било сати.

Окривљени: Не могу, не могу прецизно да кажем.

Истражни судија: Да ли је било ближе подневу или ближе зори.

Окривљени: Не, ближе зори, свеже јутро значи, роса.

Истражни судија: Када су долазили са линије људи, по било шта, по муницију, по батерије, у које доба дана су од прилике долазили.

Окривљени: Ту није било правила, нити је смело да буде правила, значи по процени стања на линији и никада на терену не ваља у исто време да се било шта одвија.

Истражни судија: То ми је апсолутно јасно и схватљиво, али вас питам, да ли се дешавало да људи са терена дођу раном зором и одмах се врате тако исто раном зором у то време када се ви будите и када се то дешава.

Окривљени: Могуће је, не могу прецизно да кажем, али да.

Истражни судија: Онда да кажемо овако, ви идете према линији фронта камионом, ако су пре вас кренули пешке, у том истом правцу, неки људи, 100-200 метара пре вас, да ли би их ви стигли обзиром на брзину камиона или не, пошто не знам какав је пут, како се камион креће, можда спорије него пешаци.

Окривљени: После сам добио информацију да је то неколико километара било удаљено од нас, с тим да је, да смо чекали батерију, хајде да кажем, свашта је могуће. Не знам прецизно колико је, ни којом брзином они ходају.

Истражни судија: Можете ли да прецизируете колико дуго сте чекали ту батерију.

Окривљени: Па рецимо, хајде да кажем између 10 и 20 минута.

Истражни судија: Да ли је могуће да све то што се дешава, са одстојања од пар стотина метара, Стопарић и Хован посматрају а да ви за то не знате, нити да вам се они јаве.

Окривљени: Сами процените.

Истражни судија: Не могу да проценим, нисам био тамо.

Окривљени: Колико ја знам, немогуће је. Јер то није Војводина да је све равно.

Истражни судија: Ако вам пренесем тврдњу Стопарићеву где он тврди да је са пар стотина метара све то посматрао и чак шта више, објашњава да, молим вас да ме исправите пошто нисам баш прецизан, пошто не цитирам него интерпретирам, да је био део људи који је посматрао као у позоришту а да је други део вршио егзекуцију.

Окривљени: Прочитао сам тај део где је споменуо да сам се ја највише експонирао, мислим да сам га чак и цитирао.

Истражни судија: Како ви то коментаришете.

Окривљени: па видите, ја Стопарића знам као позитивног борца, екстра класе, значи борца коме треба да се скине капа, да му се да признање, зашто он то тврди, то ја не знам. Значи човек који се показао на многим ратиштима и који је ратовао главом а не, да се не изражавам.

Истражни судија: Он такође тврди да је у вашој коаманди било више од шест заробљеника. Чак шта више сигуран је да је било више од шест. У једном тренутку каже «сигуран сам да је био пун аутобус» и да је више од шест људи изведено из аутобуса, ви говорите о камиону, да је дошао аутобус дотле, вероватно би га чули.

Окривљени: Па ја не знам да ли је до нас и могао да дође аутобус, могао је да дође до центра у Трнову, пошто је тамо асфалт био, а у то викенд насеље не знам да ли би се неки возач и упутио са аутобусом.

Истражни судија: Ово што сте ви рекли је у тоталној супротности са његовом причом и о броју људи и о аутобусу.

Окривљени: Ја вам говорим своје сазнање.

Истражни судија: Да ли сте ви видели њега, да ли је он са линије **долазио** уопште икада у комион.

Окривљени: Ја мислим да јесте долазио, али не могу опет да кажем.

Истражни судија: Јесте ли га видели увече, пре овог догађаја у команди.

Окривљени: Не могу да се сетим.

Истражни судија: А овог Хована.

Окривљени: И то не могу да се сетим, мислим да су они припадали одељењу које смо ми популарно звали «викенд четници», пошто су већина из тог одељења се прикључавала само када се ишло на терен, опет кажем мислим, не могу да гарантујем.

Истражни судија: То место где су били заробљеници, после извођења из камиона, употребили сте малопре «није Војводина», а можете ли да опишете, је ли брдовито, је ли крш, има ли шуме, како иде пут, да ли кривуда, да ли је прав.

Окривљени: Кривуда пут, како да кажем, типично босанско место, брдовито, са доста шуме.

Истражни судија: Он тврди да су Хован Дамир и он гледали све то што се дешавало са неке раздаљине.

Окривљени: Прочитао сам то да.

Истражни судија: Значи упознати сте са његовим исказом.

Окривљени: Упознат сам са његовим исказом.

Истражни судија: Зашто би он то тако говорио.

Окривљени: Верујте ми да не знам, значи и даље мислим као борца му одајем признање и све, не знам зашто он то тврди.

Истражни судија: Када сте се вратили у Ђелетовце, је ли вам познато шта је са касетом било.

Окривљени: Да. Овако, ја сам поставио Боци питање једном приликом чему то снимање, сад опет, хајде што каже да нагађам, јер Боца је био видно револтиран када је издао наређење, значи претпостављам да је и он добио наређење да се то изврши, и претпостављам да му је тај снимак требао да баш тима који су му наредили да покаже да је стварно извршено, а питао сам га шта ће му, рекао је «не секирај се» у фазону да ће тај део бити избрисан. Међутим, по доласку почели су да се јављају неки који нису били на терену и да кажу да су то гледали, тако да било ми је јасно да је то највећа глупост која је могла да се направи.

Истражни судија: Да ли сте ви имали ту касету у својим рукама.

Окривљени: Погледао сам је, не знам колико дана после тога, после доласка у Ђелетовце.

Истражни судија: У неком друштву или сам.

Окривљени: Не, сам, мислим да сам био сам, од кога сам добио не сећам се, мислим да сам добио од Сове, мислим али опет.

Истражни судија: Косановића.

Окривљени: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих морала да направим паузу, заиста сат и по читам непрекидно и стварно не могу више, морам да дођем к себи јер сам прехлађена, тако

да заиста ми је веома напорно, па ако неко може после мало да настави баш ме боли јако грло па се извињавам. Десет минута да направимо паузу.

Прави се пауза у трајању од 10 минута ради одмора.

Настављено у 13,50 сати после паузе за одмор.

Колега ће бити љубазан па ће мало да ме замени да настави са читањем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле, настављамо са 36. страном транскрипата о саслушања у поступку истраге опт. Петрашевић Пера.

Окривљени: Не, сам, мислим да сам био сам, од кога сам добио не сећам се, мислим да сам добио од Сове, мислим али опет.

Истражни судија: Косановића.

Окривљени: Да.

Истражни судија: Да ли сте са том касетом имали контакт са Стопарићем.

Окривљени: А не, не, Стопарић је изјавио да је мени дао. Он је мени дао касету на којој је снимљен интервју са Томић Милованом, код нас у Шиду, значи где је он причао своје договорштине, ту касету је он мени дао, а не ову и то ми је дао можда пре 4-5 година ту касету.

Истражни судија: Чему онда његова тврда «исте године кад сам се вратио гледао сам ту касету кући и дао сам је Пери Петрашевићу и онда је више нисам гледао».

Окривљени: Па не знам зашто бих ја од њега узимао ту касету кад је Сова и то преснимавао и делио не само мени, него и другима. Нисам сигуран да сам је од Сове добио, али мислим, пошто сам и прочитао и његову изјаву, мислим да сам од њега.

Истражни судија: Да будемо прецизни, када наводимо његове речи «ја сам посматрао са једно 200-300 можда не читавих 300 метара то што се дешавало».

Обзиром на тај терен који сте описали такав какав јесте, је ли то реално било могуће.

Окривљени: Па могао је да се попне на неко узвишење, али то је било јако ризично.

Истражни судија: Али он је ишао путем, како је објаснио.

Окривљени: Опет бих нагађао, али једно је сигурно, он да је видио нешто, он би нам се прикључио. Такав тип човека је био, не кажем да би он пуцао, али би нам се прикључио да види шта је, не би стајао са стране и само мирно посматрао.

Истражни судија: Приликом егзекуције, употребљаване су аутоматске пушке, које сте сви имали, ако сам ја добро приметио, али је употребљен и пиштољ, ко је употребљавао пиштољ.

Окривљени: Па не могу да се сетим, могу да нагађам, али опет сувише је озбиљна тема да би нагађао.

Истражни судија: Још ми реците једну ствар. На снимку који сте гледали види се да неко врши оверу, не знам како би се нормалним језиком то рекло, тих убијених људи, знате ли ко је то чинио.

Окривљени: Па колико се сећам, то је Слободан Давидовић Бода.

Истражни судија: Изволите тужиоче.

Заменик тужиоца: Ви имате очигледно веома висок степен војног искуства, што је потврђено одређеним признањем, па да ли би могли у том смислу да нам кажете каква је то јединица била, да ли је то била озбиљна јединица, да ли је поштовала дисциплину, да ли је поштовала правила службе итд, по вашој оцени.

Окривљени: Па видите, ако сам превише опширан ви ме слободно прекините. Ја док сам био у специјалној јединици полиције, чуо сам за ту јединицу, јер смо 92. године кад је било инцидента на граници, добили задатак да интервенишемо на том делу, тад је Боца био комадант «Одред Боца» и они су били задужени само за бушотине, значи нафтна поља. И пар пута смо се још сусрели, кад сам дошао у јединицу, тада су били «Шкорпиони». Значи један од детаља је био да је Боца, који је био познат по својој дугачкој коси, морао да се ошиша, он је ишао из крајности у крајност, па се ошишао на ћелаво, да би приступио регуларној војсци Републике Српске Крајине. То је била озбиљна јединица, за мој појам, чудан начин спровођења хијерархије, јер сам ја навикао на строге дисциплине према сваком чину, а ту није било тако. Моје прво постројавање ми је дало, некако сам уопште помислио да ли сам добро и учинио што сам приступио тој јединици, значи на постројавању шарено обучени, један у овој униформи, други у оној, један црвену беретку, други црну, трећи има шешир, неки имају рукавице, други немају, али кад Боца проговори, онда сви ћуте. Није било битно да се построје, да је као под конац, да је равно, да су сви обријани, то ми је у почетку сметало, међутим, када сам видео на терену какви су ратници и шта значе комплетно за нашу Републику Српску Крајину, било ми је драго што сам дошао у ту јединицу. Значи Боца је неприкосновени ауторитет био и знао је да се понаша у таквим ситуацијама.

Заменик тужиоца: Шта нам можете рећи о Вукову, у том стручном делу.

Окривљени: Вук из мог сазнања је завршио средњу школу унутрашњих послова у Загребу, значи имао је већ искуства са војним животом, у гарди је добио чин наредника, неколико дана после мене, значи показао се и тамо.

Заменик тужиоца: Опростите, гарда...

Окривљени: Српска добровољачка гарда, Арканови «Тигрови». Знам да је бар по причама, Вук када је дошао у Ђелетовце, у јединицу њихову, да је буквано, како да кажем, није без разлога заузео место комаданта извиђача, није одмах био, био је прво војник, значи својим поступцима, својим понашањем, својим односом према униформи, према људима, показао је да може да командује таквом јединицом, ипак су извиђачи број 1 у свакој јединици.

Заменик тужиоца: Да ли је у односу на свој састав којим је командовао, какав је његов однос према њима био и њихов према њему.

Окривљени: Врло коректан, ту смо се он и ја разликовали још у тој гарди, јер ја сам тражио искључиву дисциплину, што сам и пружао, а он је више ишао да, како да кажем, да неке ствари замоли. Значи није оно строго, мора тако, него је нашао блажи начин, углавном људи су га поштовали због таквог става и не знам да ли је њему неко одбио наређење.

Заменик тужиоца: Следеће питање би било када сте ви напустили ту јединицу, ако сте је напустили и да ли сте учествовали у некој накнадној акцији.

Окривљени: Кад је била демилитаризација, значи то је лето, 6. месец 96. ако се не варам, тада смо расформирани, мада смо што каже, још једном смо се одазвали кад се ишло 99. на Косово.

Заменик тужиоца: Били сте на Косову.

Окривљени: Био сам на Косову.

Заменик тужиоца: Следеће питање би било, пошто делујете јако искрено, а и ваш сам исказ указује да имате одређени однос, да нам кажете шта ви сад на крају можете рећи са вашег аспекта о овом догађају у коме сте најалост учествовали.

Окривљени: Са мог аспекта, па видите, ја 95. године нисам имао децу, трудио сам се да будем што бољи војник, значи од 91. па скроз до 99. и мислим да сам такав и био, у међувремену ја сам добио децу и згрожавам се за било какво лишавање живота било којих људи, мислим да је рат промашај, неко је осетио то мало више, неко мало мање, неком је добро дошао, огромној већини нажалост није, мислим да је жалосно уопште што се оваква јединица, мислим у позитивном смислу, што се спомиње на тако ружан начин и што је овај снимак оцрнео комплетно, комплетно наш боравак на свим тим ратиштима и име наше јединице, а и комплетно нашег српства.

Заменик тужиоца: Како се ви лично осећате после свега.

Окривљени: Нисам поносан што сам суделовао у тој егзекуцији на тај начин.

Заменик тужиоца: Немам питања више.

Адв. Левајац: Господине судија, ви сте окривљеног врло јасно и прецизно упозорили на његова процесна права, будући на његово својство окривљеног у овом кривичном поступку. Дакле, ако дозволите само да парафразирам то што сте рекли, а тачно је речено, рекли сте а може да ускрати исказ, да изабере начин одбране који њему одговара. Дакле, имајући у виду те све могућности, ја постављам питање, да ли је то што је рекао истина.

Окривљени: Ово што сам рекао, стопостотна истина.

Адв. Левајац: Да ли је разлог, када је давао одговоре на постављена питања, да се не сећа, због протекла времена или неких других разлога, такав одговор био са разлога што у тим ситуацијама није хтео да казује неистину.

Окривљени: Нисам хтео да нагађам и да било кога доводим у незгодну ситуацију а нисам сигуран у те ствари које би тада требао да кажем. Само због тога.

Адв. Левајац: Да ли је јединица у време када је он дошао у «Шкорпионе» била под командом, дакле војном јурисдикцијом Вуковарског корпуса.

Окривљени: Јесте, под командом Вуковарског корпуса, конкретно генерала Душана Лончара.

Адв. Левајац: Да ли то значи да сте ви били или нисте били паравојна јединица.

Окривљени: Не, ми нисмо били паравојна формација, чак смо имали своју војну пошту, што има свака регуларна јединица.

Адв. Левајац: Ако ми дозволите да се вратим на онај детаљ када је Вуков Александар сишао са положаја, са линије и када је окривљени говорио о садржини тог разговора, окривљени каже да се Вуков вратио и да га није видео. Да ли је Вуков отишао истим путем којим је и дошао и да ли је он видео тај његов одлазак.

Окривљени: Да, кренуо је истим путем, а да ли је отишао, нисам га даље пратио, што каже отишао је неких 20-30 метара.

Адв. Левајац: Да ли се због конфигурације терена, његово даље кретање уопште може и пратити, због растиња, због конфигурације терена.

Окривљени: До неког пута је вероватно могло а даље не.

Адв. Левајац: Да ли бисте објаснили пре свега суду, мало детаљније, шта вам је то Вуков рекао, ви сте рекли да је рекао «цабе сам и силазио» па сте говорили о томе да има некаквих разлога да се врати на линију, можете ли да објасните мало детаљније зашто то Вуков, када каже да је сишао без разлога, се враћа горе, који су разлози што он жури, ако сам ја стекао такав утисак.

Окривљени: Па он жури зато што је врло, врло одговоран и као војник и као надлежни над другима, и он зна да је његово место да буде на линији а не да буде курир, а ја сам схватио после, да је он добио, да ли од Боце, вероватно од Боце

пошто нико други, да он треба да сиђе доле, и због тога је и деловао тако бесно што је сишао а ништа није било за њега, у том моменту када је требало да...

Адв. Левајац: Окривљени је говорио о томе када је давао један условно речено «кроки» приказ његовог виђења личности Вукова да је на неки начин био затворен, да је био добар војник итд. Да ли је Вуков припадао оној групи људи која би инсистирала да му ви саопштите тачан садржај наређења које сте добили тада када сте му рекли да сте добили задатак, кажете ништа вас није питао. Да ли је уопште припадао таквој групи људи, која би инсистирала на томе да ви откријете који је ваш задатак.

Окривљени: Не, он је знао каква је хијерархија у јединици, шта је његово, а шта је од осталих, а и такав је био, мислим да је и даље такав, да не би себе довео у ситуацију да му неко каже «а шта те то брига», и на тај начин да му се запуше уста, тако да се није ни доводио, мало ме је и изненадио што ме је питао ко су они. Нисам ни то очекивао да ће да пита, али вероватно зато што је сишао, да је због тога питао.

Адв. Левајац: Да ли је уопште, имајући у виду организациограм-функциограм јединице, ви сте то врло наглашено рекли, да је Медић Слободан звани Боца био неприкосновени командант, и ауторитет, ако сам добро цитирао. Да ли је уопште у јединици било ситуација да се неко код неког другог распитује за наређења која се добијају, да се наређења препричавају, да се о њима поговара, разговара итд.

Окривљени: Колико људи толико ћуди, вероватно је било, ја нисам био упознат са тим ситуацијама, ја о свом, ако мислите на мене.

Адв. Левајац: Није схваћено питање, дакле, питам то због Вукова, али и због начела, када рецимо неко добије наређење од команданта јединице, да ли је био обичај да он тада коментарише са другима о томе какво је наређење.

Окривљени: Не.

Адв. Левајац: Да ли сте на терену Трнова када сте били, схватили да делујете као самостална јединица или да сте у функциограму команде, поменули сте војску Републике Српске, дакле, рекли сте да сте ишли на те састанке, о чему се то ради, јесте ли ви били самостално деловали, или сте деловали у функциограму Војске Републике Српске.

Окривљени: Нисмо никако били самостални, него смо били припојени саставу војних формација, да ли су биле полицијске или искључиво војне Републике Српске, значи нисмо ни по својој вољи ни дошли тамо, нити смо било шта радили по својој вољи. Једино кад почне да се пуца, е онда ту преузима команду Боца. Кад смо трпили напад, пошто смо ми били опремљени са минобацачима, само минобацачима, значи нисмо имали топове, хаубице, е тад, кад смо трпили напад у више случајева смо добили подршку од јединица Републике Српске. Значи уз тражење команданта, подржали су нас на том делу, што је и нормално било.

Адв. Левајац: На питање уваженог заступника јавне оптужбе, окривљени је одговорио на једно од питања, да није поносан што је учествовао у догађају. То је једна димензија могућег моралног става. Мене као његовог браниоца а претпостављам, и суд треба да интересује, да ли се каје, то је једна друга димензија моралног односа према догађају.

Окривљени: Наравно да се кајем, јер комплетан рат нисам замишљао тако, замишљао сам да треба да се убијају људи искључиво који имају у рукама оружје, али судбина војника је таква да изврши наређење, без поговора.

Адв. Левајац: Кад кажете да се убијају људи, да ли мислите приликом, у току ратних дејстава, дакле када дејствује с једне стране ваша јединица, са друге стране онај ко је на супротној страни.

Окривљени: Па правило је, сваки онај ко држи оружје и који дејствује према нама, да ми треба да будемо способнији.

Адв. Левајац: У том смислу сам и питао. И последње питање. Да ли је тај његов, како кажем, сада та морална димензија, како је он објашњава, кајања, узроковала његову потребу да казује истину пред судом.

Окривљени: Па мене тај снимак прати 10 година и нормалано је било да то не може да прође тек тако, значи нисам могао да схватим, покушавао сам, зашто је Боца наредио то, схватио сам, пошто није био човек који је тек тако волео да малтретира људе и да убија без потребе, да је једино логично објашњење било да је и он добио то наређење, после сам чуо да је нерадо прихватио, да је стварно било наређење.

Адв. Левајац: Вратио бих се само на детаљ приликом његовог лишавања слободе, ја бих молио истражног судију да дозволи да би се подробније објаснио овакав приступ мог брањеника читавој ствари, на који начин је он лишен слободе, дакле, нека опише детаљно, да ли је неко опколио његову кућу, да сада не сугеришем, опколио његову кућу, па захтевао да се преда итд. или је он на неки други начин отишао тамо добровољно да се пријави.

Окривљени: Па овако, то јутро сам са супругом, ишли смо у набавку робе за нашу пицерију-дискотеку, ишли смо преко Принциповца, значи прелазимо преко Хрватске за Нови Сад, Шид-Нови Сад, када сам добио информацију да је на Б-92 пуштен снимак, ја сам био у Хрватској, значи, мислим да ме је прво Вуков назвао и онда мислим да сам добио тридесетак позива од познатих људи, «ево има снимак види се твоје име и презиме, види се пуцање, види се значи све», ниједног момента ми није пало на памет да се задржавам у Хрватској, значи прошао сам кроз Хрватску, ушао, назвао сам једног инспектора у Шиду и рекао сам, претпоставио сам да то не може да буде на ТВ-у и тек тако ником ништа, рекао сам «нисам тренутно ту у набавци сам, долазим после подне, ако било шта треба слободно назови, немој да ми срамотиш и кућу и породицу или било шта, одазваћу се» и после тога сам назвао и командира полиције, звао сам Ковинчић Дејана, инспектора, а затим Ковљева Предрага, командира, који је комшија и рекао сам му исто то, и то после подне сам стигао, истоварили смо робу, ништа, увече сам дошао кући, командир је дошао са начелником Смајићем, дошли су њих двоје сами и рекли «добро си ти претпоставио треба да идеш са нама», дали су ми прилику да се истуширам, да се обријем, да пресвучем, отишао сам у полицију са њима и даље су ме спровели у Београд у просторије УБПОК-а.

Адв. Левајац: Да ли су му уопште стављали лисице на руке.

Окривљени: Не. Само су стављали када сам из Шида пребациван до Београда, рекли су «морамо посао одрадити као професионалци».

Истражни судија: Колега Левајац, немате више питања.

Адв. Левајац: Имам још једно.

Истражни судија: То сте рекли и пре 10 минута.

Адв. Левајац: Да ли ми замерате.

Истражни судија: Не, само изволите, али будите прецизни.

Адв. Левајац: Кад дефинишем колико још питања је остало. Уважавам примедбу, ако ми дозволите, ја бих овога тренутка прекинуо са питањима, па када се будем сетио, да вас не задржавам више, да ми се то омогући. Хвала лепо.

Истражни судија: Колега Перковићу, имам утисак да ви имате питања.

Адв. Перковић: Где је сведок служио војску.

Окривљени: 89-90. у Битољу.

Адв. Перковић: Коју је обуку прошао у војсци, артиљеријску, пешадијску.

Окривљени: Пешадијску обуку.

Адв. Перковић: Ко је све био присутан када каже да му је наводно Боца наредио да се ови, како је рекао, побију.

Окривљени: Био је Стојковић у близини, није био одмах поред мене, мислим да је био ту Медић Александар, за остале не могу да прецизно кажем.

Адв. Перковић: Да ли је сведок већ био обучен, каже да је спавао, да се пробудио итд. да ли је већ био обучен и да ли је имао оружје код себе када му је то, када разговара са командантом.

Окривљени: Ми се од оружја никада нисмо одвајали на терену, а да кажем, били смо полуобучени, значи нисмо били у чизмама, и нисмо били, пошто сам ја имао дводелну униформу, нисам био у горњем делу униформе, колико се сећам, јер такво је било правило на терену, да се никада не раскомотим као да сам код куће.

Адв. Перковић: Е сад, на том месту где је вршено стрељање, ко одлучује и ко, да ли неко руководи тамо ко ће пуцати, како, из којег оружја, ко ће се како постројити.

Истражни судија: Колега Перковићу, то је сведок већ одговорио, да се не понављамо.

Адв. Перковић: Рекао је да је био у шоку, кад му је наступио тај шок и до када је трајао, може ли га мало боље описати.

Окривљени: Шок је наступио, значи већ по одласку са тим људима, јер сам схватио шта треба да учинимо, и никако се није уклапало са мојим моралним схватањима, али дефинитивни шок, при испалењу првог рафала. Мада смо се сви трудили, ја верујем да су и други доживели шок, да то прикријемо, да не би показали своје слабости.

адв. Перковић: Немам засад питања.

Истражни судија: Хоћете ли и ви мало да размислите о следећим питањима, да их запишете док ја предочим фотографије окривљеном. Фајфрићу изволите.

Адв. Фајфрић: Директно питање, да ли се сећа да ли је Александар Медић пуцао при стрељању, да ли је и он пуцао.

Окривљени: Видите, ту је специфична ситуација, за њега могу да кажем да није пуцао. Зашто, значи није нагађање, он је једини после свега тврдио да није пуцао, без обзира на наређење и после тога, када смо чистили оружје, његово оружје је било чисто. Значи то је доказ, не водим се само на то да се прича, него чак је био и предмет омаловажавања и шалења, да нема храбрости, да је одбио наређење и то, имао је чисто оружје.

Адв. Фајфрић: Баш у вези са тим, да ли је он имао неких сукоба са Момићем, због тог непуцања.

Окривљени: Момић је најгласнији био у том прозивању, што он није пуцао.

Адв. Фајфрић: То је све, хвала.

Адв. Левајац: Судија, да ли ми дозвољавате, да ли је према начину понашања људи који су заједно са групом, како окривљени каже, ратних заробљеника, ишли до места где је извршена егзекуција, да ли је окривљени схватио да било ко од, дакле лица из јединице који су били заједно са њим, има дилему шта тамо треба да се догоди.

Окривљени: Не, дилеме није било.

Адв. Левајац: Да ли су сви знали да треба да се изврши егзекуција.

Окривљени: Претпостављам да јесу, значи не могу да кажем чуо сам да су сви добили наређење, али нико се није питао, шта ћемо ми овде и шта треба да урадимо, само бих још да додам. Нас Боца није постројио и рекао «требају ови људи да се побију, ко је за», па да смо се ми јавили, него је рекао «ти, ти, ти и ти». Ми смо били његово лично обезбеђење, значи људи који су најоданији њему, а такав задатак мислим да и није, чим је нама дао, значи да није могао неком другом да да. И разлог више што нисмо смели да га разочарамо и да одбијемо.

Истражни судија: Ево вам сад одређени број фотографија које ћете погледати, у горњем десном углу, видите бројеве фотографија, па не цео број, него задња четири-пет бројева, када говорите о фотографији прво реците тај део броја, па уколико некога на тој фотографији препознајете.

Окривљени: 6090 то је Медић Александар, онда фотографија 6089 говорим са лева на десно, ово сам ја, у средини је Момић и десно је Слободан Давидовић Бода, 6075 ово нисам сигуран, личи на Медић Александра али и наравно заробљенике не знам, 6110 то су двојица извиђача, овог првог не знам, знам га наравно из виђења, не знам како се зове, а мислим овај други да је имао надимак Кумић.

Истражни судија: Знате ли нешто о њему.

Окривљени: Далматинац, само то, пошто су били састављени углавном од Далматинаца и од Личана.

Истражни судија: Да ли вам значи нешто име чини ми се да беше Гавриловић.

Окривљени: Не. Ово је 6124 мутна фотографија, али овај у средини мислим да је Ђоле Шиптар.

Истражни судија: Само тренутак, поменули сте чини вам се да је Ђоле Шиптар. Мало пре сам вас питао да ли је он био тамо на лицу места, рекли сте да се не сећате. Сад кад видите ту фотографију, да ли вам то мења односно побољшава сећање.

Окривљени: Да, вероватно јесте, чим је ту. Ви баратате чињеницама.

Истражни судија: Да ли вам значи нешто име Бјелица.

Окривљени: Не. Не. 6064 то сам ја 6115 ту је Медић Александар, иза њега је Бода Давидовић, 6120 мутна фотографија не могу да кажем, 6123 мутна је, али мислим да је овај са лева Момић, да је до њега тај Шиптар, да су у позадини, бар по капи види моја капа и овде с десне стране да је Аца Медић. 6098 то је један од извиђача, не знам му име, ова 6109 то је поново она фотографија где се у позадини Кумић види, ово је 6111 не знам, да не нагађам.

Истражни судија: Оно што знате сигурно то говорите.

Окривљени: 6112 исто, 6114 мислим да је то тај Кумић, исто и на 6113, 6122 сам ја а испред мене мислим да је Ђоле Шиптар, 6118 фотографија са леђа, ту могу себе да препознам, а остало би нагађао, 6125 са лева Момић, па Ђоле, па ја и у позадини са десне стране се види Зекан-Медић Бранислав, 6091 Медић Александар, 6100 са леве стране рекао бих да је овај извиђач коме не знам име, ово је мутно, 6103 са леве стране мислим да је Кумић, 6097 са леве стране Вук, иза њега овај што му не знам име, а остало је мутно. То је то.

Истражни судија: Да ли сте у јединици имали неког Муслимана.

Окривљени: Муслимана, не могу сада да се сетим.

Истражни судија: Да ли сте имали неког Галовића.

Окривљени: Да.

Истражни судија: Је ли био он том приликом на лицу места.

Окривљени: Био је на терену, али ништа ми сад та информација не говори.

Истражни судија: Да ли сте можда тог Галовића видели на овим фотографијама.

Окривљени: Не.

Истражни судија: Задржаћемо се само на тренутак на једном детаљу, ако би вам он нешто значи, па да вас питам. Рекли сте да не знате ко је камион одвезао итд. У тонском делу снимка, неко у једном тренутку каже следеће «Зекан иди брзо, okreћи камион и дотерај, рикнула ми батерија, ту пичка јој матерна, брзо, брзо». Затим се чује камион како одлази. Очигледно говори онај ко има камеру у рукама.

Окривљени: Слободан Стојковић.

Истражни судија: То је Медић Бранислав, из тога произлази закључак да је Зекан отишао камионом да донесе нову батерију.

Окривљени: Да, али не мора значити да је он довезао те људе.

Истражни судија: Нисам питао ко је довезао, питао сам ко је отишао по батерију.

Окривљени: То произилази из тога.

Истражни судија: Управо то сам хтео да вам предочим због овог вашег одговора који је уследио унапред. Кажете да то не значи да је он и довезао камион. Ако то не значи то, зашто би се Слободан њему обраћао да иде камионом назад по батерију.

Окривљени: Претпоставка, вероватно што смо сви навикли за њега, као за возача.

Истражни судија: Има ли неко од вас присутних тамо, ко је још био возач и ко је знао да управља камионом.

Окривљени: То не могу да се сетим.

Истражни судија: Од људи које сте ви набројали малопре, да су ту били на лицу места и да се виде на овим фотографијама, изузев извиђача.

Окривљени: Колико ја знам и Медић Александар одлично вози сва возила.

Истражни судија: Медић Александар је очигледно на снимку док камиона нема, значи није он.

Окривљени: Момић је исто знао да вози сва возила, за даље не знам.

Истражни судија: И Момић је на овим снимцима. Но добро.

Окривљени: Па ту је и Зекан на снимцима.

Истражни судија: Сећате ли се како почиње снимак. Почиње тако што камера снима човека у униформи са капом на глави, за кога сте рекли ви, да сте то ви, плава, можда је измењена мало нијанса, она капа, качкет.

Окривљени: Црна капа.

Истражни судија: Који гази ове заробљенике који леже доле на поду.

Окривљени: Да, то сам ја.

Истражни судија: И седа тамо, потом удара једнога ногом.

Окривљени: Да.

Истражни судија: А текст иде у оном делу када су већ доле «Шта се тресеш пичка ти матерна», па онда други глас «поћеш горе по Вука», «ми ћемо га звати да сиђе доле а ти иди на старо место, «јеси чуо», «океј», «ала смрде маму им јебем, ко творови», «искакили се», па затим иде «сад ће Вук са сиђе одозгоре», у даљем тексту у једном тренутку неко каже «колико има одавде до Вука Бугар, колико има одавде до Вука», други глас одговора «ево иде Вук», «Иде, јел», «имамо гостију», «ти само мало склони се», «јеси ли ти лопов био кад тако прстима добро радиш», три пута неко у тим тренуцима помиње Вука. Прво се говори «пођи горе по Вука», затим «колико има до Вука» и «Ево иде Вук». И неко говори ће Вук да сиђе. Из овога би се, не мора засигурно да значи, произилазио би закључак да се Вук чека због нечега. Ја сам вам прочитао помињање Вука у овом тексту, из тога би неко иде, тражи да се зове Вук, па кад ће Вук, сад ће Вук, ево га Вук. Како то објашњавате.

Окривљени: Па не знам како да објасним. Значи вероватно је неко знао да Вук треба да сиђе доле, чим су то спомињали, то је снимљено на снимку, је ли тако, значи вероватно је неко знао и неко чуо да Вук треба да сиђе доле.

Истражни судија: Ако би вам пустили сад снимак, да ли би могли да препознате гласове.

Окривљени: Могу да пробам.

Истражни судија: Приђите овде. Видите ли.

Окривљени: То сам ја.

Истражни судија: Ногом у главу.

Окривљени: Да.

Истражни судија: Ево га Давидовић, Александар, ево вас овде, и камион одлази.

Окривљени: Лево сам ја, Момић онај без капе, Аца је ово, Александар Медић.

Истражни судија: Ту се видите вас четворица. Бранислава нема.

Окривљени: Да, нема Бранислава.

Истражни судија: Из тога произилази закључак да је он у камиону, Слободан снима.

Окривљени: Да.

Истражни судија: Немогуће је чути јасно гласове, очигледно, не може, морало би то детаљније да се одради.

Окривљени: Давидовић.

Истражни судија: Ово Давидовић говори све.

Окривљени: Давидовић да.

Истражни судија: Чији је ово глас.

Окривљени: Ја мислим да је Стојковић Слободан Бугар. Ово ја разговарам са њим.

Истражни судија: Овај тражи воде сада.

Окривљени: Ово је Момић, пуца.

Истражни судија: Сада обратите пажњу. Јесте ли чули ово.

Окривљени: Не.

Истражни судија: Вратићемо мало снимак.

Окривљени: Колико има одавде до Вука.

Истражни судија: Сад неко каже «ево иде Вук».

Окривљени: Па до Вука до линије вероватно.

Истражни судија: Не можете да препознате ко је то рекао.

Окривљени: Не.

Истражни судија: Само да апитам, да ли колега Перковић има питања, нема, колега Фајфрић нема, само Левајац, изволите.

Адв. Левајац: Да ли је по повратку са егзекуције заробљеника окривљени нешто рекао Медић Слободану и да ли је он био у том њиховом стационарном логору када су се они вратили са егзекуције, нека објасни тај детаљ.

Окривљени: Не могу да цитирам сам себе ни Боцу у том моменту, али питао ме је, је ли наређење извршено, рекао сам да јесте, је ли снимљено, јесте, «у реду погледаћу снимак» и то је то. Значи не цитирам, не могу да се сетим тачно цитата.

Адв. Левајац: Окривљени је рекао да је добио значку примерног војника, да је у мирнодопским условима, колико сам га схватио, поштовао наређења и дисциплину, да ли сматра, он није правник наравно, али по његовом схватању права, да ли сматра да су оштрији или блажи захтеви у правцу извршавања наређења у мирнодопским или у ратним условима.

Окривљени: Па наравно да су у мирнодопским блажи, за неизвршење задатка и наређења су се добијали притвори, ја мислим до бо дана ако се не варам, з анеке

квеће прекршаје је био војни суд, а за време рата, значи како смо знали, не постоји ни председник ни не знам ко, него директни комадант је и бог и батина.

Адв. Левајац: Да ли се плашио, у варијанти да, колико сам схватио није ни размишљао да не изврши наређење, дакле наређење је извршење, да ли се плашио у варијанти, да ли је размишљао о томе, да је он угрожен на било који начин уколико евентуално не би извршио наређење.

Окривљени: Па видите, за мене је био комплимент да будем поред комаданта, значи да сам од много људи изабран, међу три човека, значи тамо је било између 400 и 500 људи и рецимо да је он могао да има поред себе кога је хтео, изабрао је мене, значи то је био за мене комплимент и знак да ја треба томе човеку да будем одан, наравно на услузи, због тога што јесам ту. Нисам научен да одбијам наређења, нити сам помишљао да одбијем наређење, а у то време је глава била јако јефтина, тако да свашта може да се деси и могло је да се деси.

Адв. Левајац: Да ли то значи да се плашио за свој живот у варијанти, мада каже да није ни помишљао, ако није помишљао онда је ово питање сувишно, дакле, да ли се плашио за свој живот у варијанти да не изврши наређење.

Окривљени: Па наравно.

Адв. Левајац: И само још једно питање. Да ли има каквих сазнања, да ли је у крвном или тазбинском сродству са Медић Слободаном, поменути Медић Александар.

Окривљени: Колико знам они су кумови. Медић Александар је ако се не варам, венчао Слободана и Љиљу Медић.

Адв. Левајац: Хвала лепо, немам више питања.

Адв. Перковић: Само бих питао господина Петрашевића, ко је био присутан када каже, кад су се вратили и када је он обавестио Медића да је наређење извршено, ко је био присутан тада.

Окривљени: Не могу прецизно да се сетим, мислим да јеј био Медић Александар и мислим да је био и Момић ту.

Адв. Перковић: Хвала.

Истражни судија: Имате ли ви нешто да додате што вас нико данас није питао, а што сматрате да је релевантно за ово.

Окривљени: Не могу у овом моменту да се сетим нечега што би било корисно.

Истражни судија: Ви можете захтевати да се преслуша снимак вашег исказа, уколико сматрате да има за тим потребе.

Окривљени: Нема потребе.

Истражни судија: Онда, пошто питања више нема, констатујем да је саслушање завршено у 11.21 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

За овим суд КОНСТАТУЈЕ да је прочитан исказ опт. Петрашевић Пере са записника од 08.09.2005. године.

Пошто је сад већ пола 3, мислим да је време да прекинемо поступак, па ћемо.
АДВ. МР. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Читање исказа је коректно учињено, чини ми се да је само један лапсус направљен у битном елементу. Страна 34. шести пасус речено је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат да пронађемо. Тренутак. 34?

АДВ. МР. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: 34. страна, шести пасус речено је, написано је у команду, а прочитано је, приликом читања исказа у камиону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема проблема, мислим да сам то чак исправила у току читања.

АДВ. МР. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Ако јесте, онда се ја извињавам, чини ми се да је то остало, ја сам то забележио одмах, али нисам можда евидентирао да је касније исправљено. Мислим да је то битан детаљ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није спорно. Оно што је откуцано то ћемо прочитати. Значи, ово Истражни судија: Да ли сте ви видели њега да и он са линије долазио уопште икад у команду.

Добро на 34. страни, значи понављамо шести пасус. Није проблем. Да ли још нешто има евентуално? Пошто смо данас прочитали исказ друго-оптуженог. Сутра ћемо по плану наставити са одбраном треће-оптуженог и даље колико будемо стигли.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес прекине ради протеча радног времена у 14,25 часова.

Главни претрес ће се наставити 22.12.2005. године у 9,30 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА